

Abacus ●●●
és més!

La Memòria

Educació · Cultura · Cooperativisme

Edició 2025

Un any de creixement rècord i consolidació estratègica | **Abacus Més i altres projectes del 2025** | M. Assumpta Baig: "Si la Marta Mata no hagués existit, Abacus tampoc" | La veu del soci de consum | Sílvia Sanjosé: "Volem llibreries vives, obertes i plenes de cultura" | Els 25 continguts imprescindibles del 2025 | Conversa amb Maravillas Rojo i Marta Aymerich: "El llegat és persistir en el temps" | Llegir, crear, jugar. **Abacus és més al Dia Abacus**

Sumari

Missatge de la presidenta	4
La cultura i l'educació com a resposta	8
Un any de creixement rècord i consolidació estratègica	14
Les fites del 2025	
Un barri sense algorismes	18
Quan les tardes també eduquen	26
La continuïtat d'un fil invisible	32
Encara et celebrem, Pau Riba	36
Solidaritat que neix de la base	40
El pilar d'un cooperativisme modern i amb ànima	42
Un far que manté la llum	46
Desenfangar el futur	52
Televisió contra el soroll	56
Del procés a l'excel·lència en el servei	62
Els 25 continguts imprescindibles del 2025	64
Recuperar l'ànima d'Abacus	70
Els experts	76
Abacus en xifres	108
Compromís cooperatiu	116
La veu del soci de consum	122
Dia Abacus	130
Una nova etapa, un mateix propòsit	
Conversa entre Maravillas Rojo i Marta Aymerich	144

Maravillas Rojo
Presidenta
d'Abacus

Un projecte col·lectiu de futur

Aquesta memòria que teniu a les mans recull molt més que l'activitat d'un any. És el reflex d'un esforç compartit, de decisions preses col·lectivament i d'una manera d'entendre l'empresa i el cooperativisme des del compromís amb l'educació, la cultura i les persones. Per a mi, a més a més, té un significat especial perquè és la darrera que presento com a presidenta d'Abacus, després de deu anys al capdavant d'un projecte que no ha deixat mai de transformar-se i de créixer sense perdre la fidelitat a la seva essència.

En un 2025 marcat per la inestabilitat global, els conflictes i la regressió de drets, Abacus ha continuat avançant amb solidesa i ambició, fidel a la seva raó de ser. Aquest any hem tornat a demostrar que Abacus és més: més que l'àmplia xarxa de llibreries que tenim al territori, més que un espai de consum cultural i educatiu. Som una cooperativa amb 58 anys d'història, nascuda per enfortir l'educació i la cultura, i compromesa encara avui amb aquesta mateixa missió. Que milers de persones continuïn formant part d'aquest projecte és una mostra admirable de confiança compartida i una raó legítima d'autoestima.

La memòria que teniu a les mans se centra en l'exercici 2025. Però permeteu-me que amplii la mirada en aquesta darrera dècada perquè han estat anys de transformació intensa. Gràcies al compromís de moltes persones, Abacus ha ampliat horitzons i ha consolidat la seva

presència com a agent actiu en l'àmbit de la cultura, dels continguts, dels mitjans i de l'audiovisual. I ho hem fet sense perdre mai la vocació de servei a les famílies, als infants, als joves i a la comunitat educativa. Aquest equilibri entre renovació i fidelitat a la missió fundacional és, sens dubte, una de les grans fortaleeses que tenim.

Aquest 2025 també ha estat un any per reforçar la voluntat d'acostar-nos encara més als mestres i als centres educatius, d'escoltar-los i d'acompanyar-los en un moment especialment exigent per a l'educació. Perquè Abacus només té sentit si continua sent útil: útil per als docents, per a les famílies, per als creadors i per al país.

En l'any del centenari de Marta Mata, pren encara més sentit una idea seva que sempre m'ha acompanyat: les coses importants no es fan mai soles ni les pot fer una persona sola. A Abacus, aquesta convicció es concreta cada dia en la feina compartida, en la suma de voluntats i en la capacitat de construir iniciatives transformadores des de la implicació de tothom.

Me'n vaig amb orgull i amb agraïment. Ha estat un honor servir el cooperativisme des d'aquesta posició. I ho faig amb la convicció que Abacus continua sent un projecte imprescindible per entendre la cultura i l'educació d'aquest país, i amb un present tan sòlid com un futur esperançador. Les pàgines d'aquesta memòria en són el millor exemple.

**Clara Gómez i
Oriol Soler,**
directors generals
d'Abacus

La cultura i l'educació com a resposta

L'any 2025 ens ha situat davant d'un mirall exigent i sovint incòmode. Vivim en un món marcat per una inestabilitat creixent, on la proliferació dels conflictes bèl·lics, els discursos reaccionaris i la incertesa geopolítica semblen voler imposar un relat de fragmentació i por. En aquest context de fragilitat, l'aposta per la cultura i l'educació no és una opció secundària; és una necessitat essencial per preservar la cohesió social i el pensament crític.

Alhora, aquesta aposta per unes indústries culturals fortes, arrelades i independents es troba avui amenaçada per un fenomen silenciós però voraç: la concentració del poder en mans d'uns pocs oligopolis globals. Aquestes grans corporacions, que sovint no responen a cap territori ni a cap valor que no sigui el del benefici immediat, tendeixen a uniformitzar els continguts i a erosionar la diversitat cultural i, en el nostre cas, són un enemic directe per a la supervivència de la llengua. Davant d'aquesta tendència, la resposta no pot ser la inacció. Calen projectes forts, econòmicament solvents i ambiciosos que actuïn com un dic de contenció i, alhora, com un motor de transformació arrelat al país. Abacus neix i creix precisament per ser aquesta eina de resistència i construcció positiva. Amb 58 anys d'història a l'esquena, i fundada en un context polític molt més advers, la nostra responsabilitat avui és més vigent que mai: demostrar que el cooperativisme pot ser un model empresarial d'èxit capaç de competir al més alt nivell sense perdre l'ànima, com ens recorda sempre la nostra estimada presidenta, Maravillas Rojo.

Aquesta fortalesa es tradueix en una consolidació financera que ens permet mirar el futur amb rigor i determinació. Com podeu llegir en aquesta memòria, Abacus va tancar l'exercici 2025 amb una facturació rècord de 144 milions d'euros. Aquesta xifra no és només un número en un balanç; és la confirmació d'una estratègia encertada que ens ha permès créixer un 50% en només tres anys, passant dels 95,3 milions de l'any 2022 a la realitat actual. Aquesta musculatura ens atorga la

independència necessària —gràcies també a projectes com Abacus Més— per no dependre de decisions alienes i per defensar els nostres valors amb fets. Però som conscients que un volum de negoci més gran exigeix una gestió encara més acurada. Per aquest motiu, l'exercici 2026 estarà centrat prioritàriament en l'eficiència operativa i la rendibilitat.

**“La nostra responsabilitat
avui és més vigent que
mai: demostrar que el
cooperativisme pot ser un
model empresarial d'èxit capaç
de competir al més alt nivell
sense perdre l'ànima”**

Després d'una etapa de gran expansió de negoci i territori, el nostre deure és optimitzar cada procés intern per garantir que la cooperativa continuï sent un projecte sostenible, escalable i profundament útil per a les properes generacions.

Aquest rigor en la gestió és el que alimenta la nostra ambició en els nous reptes que hem assumit durant el 2025. En l'àmbit audiovisual, Abacus Mèdia ha fet un salt qualitatiu important amb humilitat, sabent que tenim molt marge per créixer però alhora amb l'ambició de somiar projectes de gran format que ens permetin explicar el món des de la nostra mirada i amb els nostres valors. En el món editorial, el 2025 ha estat l'any de la consolidació d'un model que reivindicuem amb orgull: l'"editorial d'editors". En un mercat sovint saturat de novetats efímeres, la nostra aposta passa per la qualitat per sobre de la quantitat. Hem incorporat autors de prestigi i ho hem fet mantenint l'essència de l'ofici, aquella que permet cuidar cada llibre, cada traducció i cada edició com si fos una obra única i singular.

Aquesta mateixa filosofia de proximitat i voluntat d'excel·lència impregna la nostra xarxa de llibreries. Amb una quota de mercat del 13%, Abacus es reafirma com la principal llibreria del país, un espai on les famílies troben no només llibres i joguines educatives, sinó un lloc de trobada per al consum responsable. Hem culminat la reforma de molts

dels nostres centres i hem millorat les nostres plataformes digitals per ser més àgils, mantenint sempre el compromís amb el territori que ens ha vist créixer. I alhora, hem construït un projecte il·lusionador per contribuir a enfortir aquest ecosistema imprescindible, com ho són les llibreries independents amb l'aliança amb La22 de Girona, a la qual s'hi ha sumat la llibreria Quart Creixent de Palma.

La nostra vocació de servei també es desplega amb força en l'àmbit educatiu, on acompanyem mestres i escoles en un moment de transformació del sistema. Els projectes d'extraescolars innovadores i el suport decidit a les biblioteques escolars són exemples de com Abacus aterra els seus valors a la vida quotidiana dels infants per fomentar l'hàbit lector i la igualtat d'oportunitats.

Tot aquest creixement exterior seria buit si no anés acompanyat d'un enfortiment de la nostra cultura formativa interna. Per això, aquest 2025 hem renovat les sessions de benvinguda als nous socis de

treball. En la mateixa línia, el Dia Abacus s'ha consolidat com una jornada multitudinària en què milers de persones compartim les millors idees sobre educació i cultura. I l'espai 50/70 de creixement directiu s'ha convertit en la nostra pedrera de talent i reflexió.

Aquest exercici tanca també una etapa institucional d'immensa vàlua. Després de deu anys de dedicació constant a la presidència d'Abacus, Maravillas Rojo signa la seva darrera memòria. Volem posar en valor el rigor, la generositat i el sentit de la responsabilitat amb què ha liderat la institució al llarg d'una dècada de transformació profunda, ajudant-nos a créixer amb pas ferm sense perdre mai de vista la nostra identitat de cooperativa compromesa amb les persones. Tot això que llegiu en aquesta memòria no hauria estat possible sense el lideratge i el mestratge de la Mavi.

Amb el rumb clarament fixat en l'eficiència i amb tota l'ambició per al proper exercici 2026, continuarem gestionant el projecte amb el màxim rigor organitzatiu, convençuts que l'educació i la cultura són les millors línies de treball per construir una societat més justa, cohesionada i lliure.

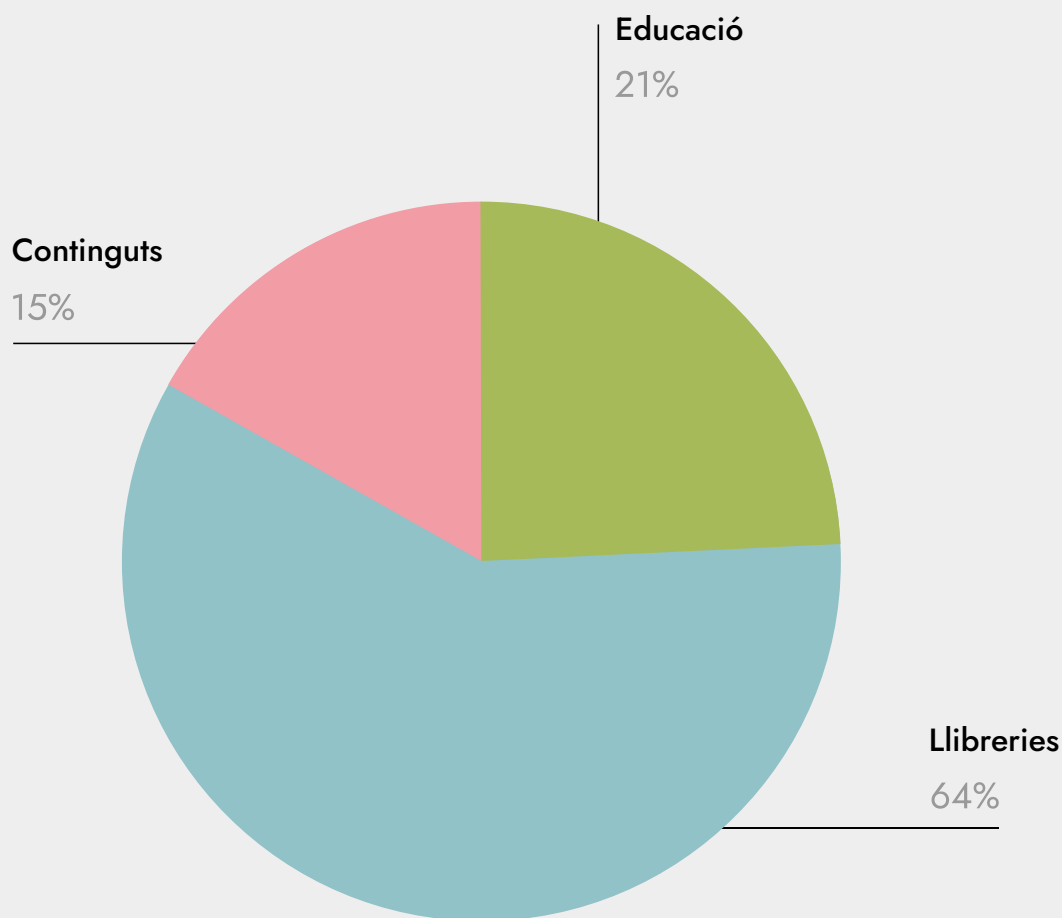
Antonio Medina,
director general adjunt

Un any de creixement rècord i consolidació estratègica

Abacus ha tancat l'exercici amb la facturació més alta de la seva història: 144 milions d'euros. Aquesta xifra consolida la cooperativa com un dels principals projectes empresarials i cooperatius del país i culmina un cicle de transformació, creixement i reforç estructural que ens ha permès guanyar dimensió, solidesa i capacitat d'impacte.

En els darrers tres anys, la cooperativa ha crescut un 50%, amb un increment acumulat de 47,7 milions d'euros de facturació. Aquest salt endavant no només evidencia la fortalesa del projecte, sinó també la consolidació d'un model cooperatiu capaç de competir, innovar i créixer mantenint intacte el compromís amb la cultura, l'educació i la llengua.

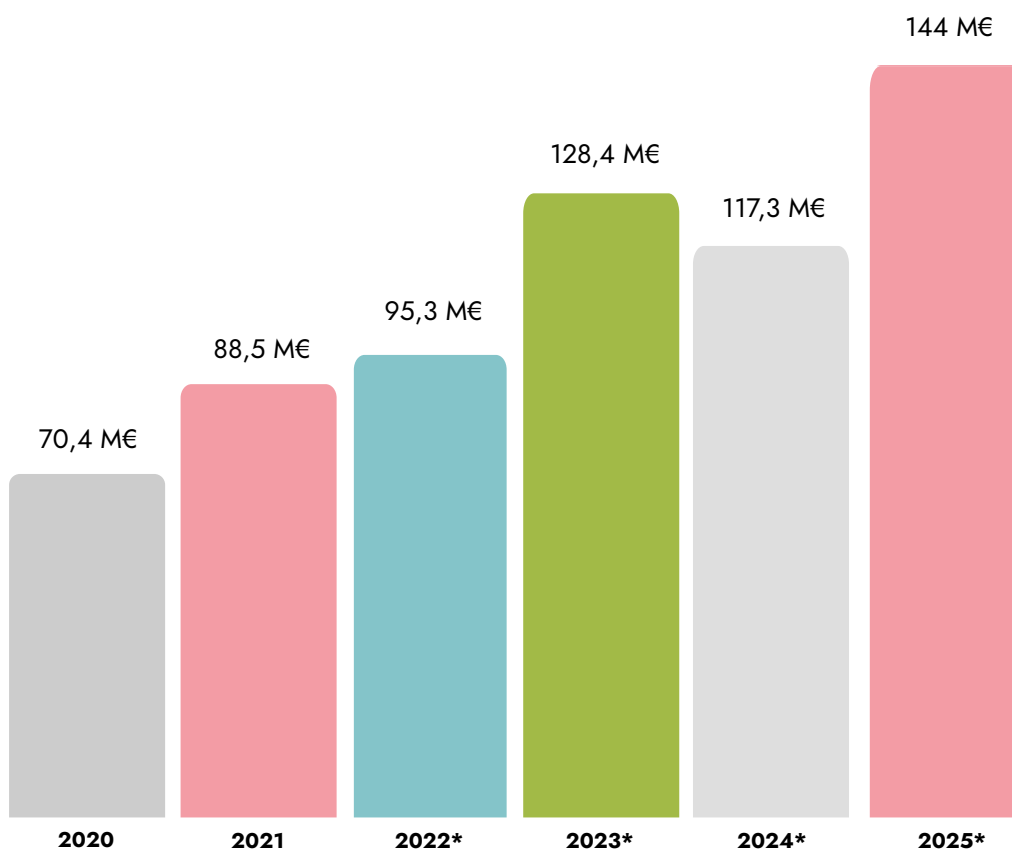
“En els darrers tres anys, la cooperativa ha crescut un 50%, amb un increment acumulat de 47,7 milions d’euros de facturació”

L'exercici s'ha tancat amb un EBITDA de 6,7 milions d'euros, una dada que reforça la solvència financera d'Abacus i confirma la capacitat de generar recursos propis per continuar invertint en nous projectes estratègics. La cooperativa és avui una organització més capitalitzada, més resiliència i millor preparada per afrontar els reptes dels propers anys. Aquest creixement s'explica per la consolidació de les tres grans àrees d'activitat de la cooperativa. Abacus Llibreries continua essent el principal motor econòmic, amb 89 milions d'euros d'ingressos. Abacus Educació aporta més de 30 milions d'euros incloent-hi el subministrament d'equipament de robòtica educativa a escoles i centres educatius de tot l'Estat, fet que la consolida com un actor central en l'àmbit educatiu. Els projectes (Abacus Mèdia i Abacus Futur) superen conjuntament la xifra de 21 milions d'ingressos, la qual cosa converteix Abacus en un actor cada vegada més rellevant en l'àmbit de la creació de continguts editorials i audiovisuals. Aquestes àrees reforcen la capacitat de la cooperativa per impulsar projectes culturals propis, generar nous imaginaris i ampliar la presència d'Abacus en els sectors editorial, audiovisual i de transformació digital. Per últim, l'àrea corporativa aporta un volum d'ingressos de 4M.

Aquest impuls econòmic també s'ha traduït en una cooperativa més robusta patrimonialment, amb una forta reducció del seu deute. Un dels projectes clau de l'any ha estat el desplegament d'Abacus Més, una iniciativa estratègica orientada a reforçar la capitalització i el patrimoni de la cooperativa. El projecte permet transformar despesa estructural en patrimoni propi i incrementar la capacitat inversora d'Abacus a llarg termini, dotant-la de més autonomia i estabilitat financera.

Creixen els ingressos, millora l'EBITDA i es reforça el resultat operatiu, però som completament conscients que el procés de transformació encara no s'ha acabat. Els resultats d'aquest exercici demostren que és possible construir una empresa cooperativa d'escala, competitiva i econòmicament solvent sense renunciar als valors fundacionals. Però també ens indiquen que cal incrementar encara l'EBITDA de forma important per donar per culminat el procés de transformació de la cooperativa. Aquest és el gran repte de l'any 26. Avui, Abacus és una organització amb més força que mai per continuar creant, produint i distribuint cultura i educació de qualitat, al servei de la societat i del país.

“Els resultats d’aquest exercici demostren que és possible construir una empresa cooperativa d’escala, competitiva i econòmicament solvent sense renunciar als valors fundacionals”

* Inclou ingressos de les participades

Un barri sense algorismes

L'Emma té 22 anys, estudia Psicologia i viu en una ciutat que, fins fa no massa, se sentia molt seva. Aquest matí ha rebut a casa un manual de la universitat comprat per Amazon. Li sortia més barat, arribava més ràpid i, com tants joves de la seva generació, fa temps que s'ha acostumat a la comoditat del clic.

A la tarda surt a buscar un regal per a una amiga. Vol entrar a la llibreria del barri on havia comprat llibres des de petita però quan arriba a la cantonada s'atura: la persiana està abaixada i a l'aparador hi ha un cartell d'"Es lloga". Continua caminant i, de sobte, mira el carrer amb uns altres ulls. Les botigues que veu són les mateixes franquícies que va trobar el cap de setmana passat a Amsterdam quan va anar-hi a visitar uns amics; però és que són les mateixes marques que recorda del viatge als Estats Units que va fer l'estiu passat amb els pares. Fins i

tot la papereria on anava petita, ara és un punt de recollida de paquets, també d'Amazon. Contrariada, intueix que allò que està desapareixent dels carrers no és només el petit comerç. És una manera de viure la cultura, la ciutat i la comunitat.

“La cooperativa impulsa Abacus més; un projecte de patrimonialització per guanyar independència financera i reinvertir en nous projectes editorials, educatius i audiovisuals”

Al vespre, a casa, mentre rumia què pot fer davant d'aquesta realitat, rep un correu amb un missatge senzill: Abacus Més. Hi entra per curiositat. Ella és sòcia de la cooperativa de tota la vida però més enllà d'una botiga... per què ara diuen que és més?

Ser forts davant dels canvis

La història de l'Emma és la de tantes persones que veuen com el seu entorn canvia i tot va a parar a mans d'uns pocs. La història d'unes ciutats que tendeixen cada vegada més a

assemblar-se entre elles. Els grans oligopolis digitals concentren consum, informació i entreteniment, mentre desapareixen espais de proximitat que donaven identitat i vida cultural als barris. La mateixa lògica que uniformitza els aparadors de les botigues també uniformitza els continguts que llegim, dicta amb quines llengües hem de parlar i de quina cultura hem de consumir.

Davant d'aquesta realitat, Abacus reivindica una idea clara: per poder ser útils a la cultura i a l'educació cal continuar sent independents. I això, avui, no és una idea abstracta. Vol dir tenir capacitat de decidir, de créixer i de construir projectes propis sense dependre de fons d'inversió, de plataformes globals ni d'interessos allunyats del territori.

Això és, en essència, el projecte Abacus Més. Perquè Abacus és molt més que la xarxa de llibreries independents més important del país. És també una cooperativa amb 58 anys d'història dedicada a enfortir l'educació, la cultura i la llengua. És una comunitat de centenars de milers de persones sòcies que comparteixen la idea que la cultura i l'educació no són només un mercat, sinó un bé comú que cal protegir i fer créixer.

Un actor cultural de primer ordre

Durant dècades, Abacus ha format part de la vida quotidiana de moltes famílies. Ha estat present a l'inici de cada curs escolar, en els primers llibres llegits, en els regals d'aniversari, en els materials per aprendre, crear i imaginar. Però en els darrers anys, la cooperativa ha fet també un pas endavant per convertir-se en un actor cultural de primer ordre.

Avui, Abacus és també editorials independents que aposten per continguts de qualitat i en català. És revistes i diaris que aporten reflexió i debat en un context dominat per la immediatesa i la desinformació. És projectes audiovisuals que expliquen històries des d'aquí, en la nostra llengua, amb voluntat de contribuir a una societat més crítica, plural i democràtica. En un moment en què les grans plataformes globals decideixen què llegim, què escoltem i què mirem, disposar d'espais propis de creació i difusió cultural és també una

**“...per poder ser
útils a la cultura
i a l'educació cal
continuar sent
independents”**

“Quan tanca una llibreria o una papereria de barri no desapareix només un negoci: desapareix una peça de vida comunitària”

forma de sobirania. I per a una llengua com el català, això és especialment rellevant. Sense una xarxa potent de llibreries, editorials, mitjans i producció audiovisual, la cultura perd presència, centralitat i capacitat de futur. Per això, quan Abacus defensa el comerç de proximitat, no està parlant només d'un model econòmic. Està defensant una manera d'entendre les ciutats i el país. Quan tanca una llibreria o una papereria de barri no desapareix només un negoci: desapareix un espai de trobada, de conversa, de recomanació, de descoberta cultural. Desapareix una peça de la vida comunitària.

Reforçar la independència

El projecte Abacus Més neix precisament de la voluntat de reforçar aquesta independència i aquesta capacitat de futur. Actualment, la cooperativa destina cada any milions d'euros al pagament de lloguers. Són recursos que acaben marxant del projecte i que no poden revertir directament en més educació, més cultura o més capacitat de creixement. La proposta és transformar aquesta despesa en patrimoni col·lectiu. Comprar els espais des d'on es desenvolupa l'activitat cooperativa per garantir estabilitat, autonomia i fortalesa a llarg termini. En altres paraules: fer que els recursos de la cooperativa serveixin per consolidar la cooperativa mateixa.

Aquesta és la lògica de les aportacions a capital vinculades a projectes immobiliaris concrets que impulsa Abacus. Les persones sòcies poden participar en el creixement del projecte amb una inversió avalada pels mateixos immobles i amb un retorn fix anual. Però el retorn més important és un altre: contribuir a construir una estructura cultural i educativa més sòlida, més independent i més arrelada al territori.

Casa Abacus, el primer repte assolit

La primera gran fita ha estat Casa Abacus, al cor del Raval de Barcelona. Un espai que avui ja funciona com un centre de creació de continguts culturals i audiovisuals. Però el projecte continua creixent amb nous locals i nous espais a diferents ciutats del país.

El cooperativisme sempre ha tingut aquesta capacitat: convertir esforços individuals en eines col·lectives de transformació. I això és especialment important en un context en què sovint sembla que les decisions econòmiques i culturals quedin lluny de la ciutadania. Abacus Més reivindica justament el contrari: que les persones encara poden decidir quin model cultural, comercial i educatiu volen per al seu país. Perquè Abacus no vol ser només un espai de consum cultural. Vol continuar sent una eina útil. Útil per a les escoles, per als infants, per als joves, per a les famílies, per als creadors i per a la societat. Aquesta utilitat és la que explica que, gairebé seixanta anys després del seu naixement, el projecte continuï viu i capaç de reinventar-se.

Quan l'Emma tanca l'ordinador aquella nit, entén que el preu real d'algunes comoditats quotidianes, aquest impuls a cop de clic, no apareix a la factura i només beneficia uns oligopolis sense ànima ni voluntat de fer una societat millor. Té a veure amb els carrers que perden identitat, amb les persianes que ja no tornen a pujar i amb les llengües que cada vegada tenen menys espais on ser visibles i útils. Però també descobreix que encara hi ha alternatives. Que encara hi ha projectes col·lectius disposats a defensar una altra manera de fer empresa i de construir cultura col·lectiva.

L'endemà, la novel·la per a la seva amiga la compra en una llibreria Abacus. Pot semblar un gest petit. Però és precisament així com comencen els projectes importants. Aquells que no pot decidir cap algoritme.

Quan les tardes també eduquen

En Thiago surt corrent de l'escola amb una pilota als peus i la motxilla mig oberta. Té sis anys i encara té aquella manera de córrer desordenada que sembla que hagi d'acabar sempre a terra. Quan veu la seva mare a l'altra banda de la porta, accelera encara més per abraçar-la. Uns metres enrere apareix en Biel, el germà gran, de vuit anys, més tranquil però igual d'excitat: avui ha començat a imaginar un personatge per a un videojoc en un taller de l'escola i no para d'explicar-li idees.

La seva mare els escolta mentre mira el rellotge. Ha sortit abans de la feina per poder-los recollir però sap que l'endemà no tindrà tanta sort. El seu pare treballa en una empresa logística amb horaris canviants i ella encadena jornades llargues en un supermercat. Cada inici de curs és el mateix: una cursa constant per intentar encaixar horaris, criança i economia domèstica.

A l'escola fan algunes activitats extraescolars i els nens hi van alguns dies. Però no n'hi ha cada tarda ni cobreixen totes les hores que els pares encara treballen. I, de fet, tot i que l'AFA fa esforços perquè els preus siguin assequibles, ells no poden permetre's pagar totes les activitats. Moltes famílies no poden assumir el cost d'omplir tota la setmana d'extraescolars. Per això, com tantes altres llars, la família d'en Thiago i en Biel ha acabat convivint amb la sensació permanent d'anar ajustant peces impossibles.

Una solució Extra!

Fa unes setmanes, però, mentre compraven material escolar en una botiga Abacus, un cartell els va fer aturar-se: "EXTRA EXTRA! Activitats extraescolars gratuïtes". La primera reacció va ser d'incrèdula. Després, curiositat. I finalment, alleujament. Per primera vegada, la possibilitat que els seus fills participessin en activitats creatives fora de l'horari escolar deixava de semblar un luxe reservat als altres. La història d'en Thiago i en Biel és també la de milers de famílies. I

“Més de 6.000 nens i nenes de Catalunya i el País Valencià participen en el projecte Extra Extra!, activitats extraescolars gratuïtes i amb un alt contingut educatiu”

explica una realitat que sovint queda fora del debat educatiu: les desigualtats no s'acaben quan sona el timbre de l'escola. Moltes vegades és precisament a partir de 2/4 de cinc de la tarda quan aquestes diferències es fan més visibles. S'estima que a Catalunya la majoria d'infants i adolescents dediquen 5 hores setmanals a aquestes activitats, la qual cosa significa 190 hores anuals d'aprenentatge en activitats de tota mena. Però prop del 40% dels nens de famílies amb rendes baixes, uns 140.000 alumnes d'entre 6 i 15 anys, no tenen accés a extraescolars.

Un dret i una qüestió d'equitat

Durant anys, les activitats extraescolars han funcionat com una frontera silenciosa entre infants que poden ampliar experiències i descobrir habilitats, i infants que no hi poden participar amb regularitat per motius econòmics o de conciliació. Mentre alguns nens i nenes fan música, teatre, robòtica o esports diversos dies a la setmana, d'altres passen moltes tardes sols a casa o davant d'una pantalla.

“Cada vegada més experts insisteixen que garantir activitats educatives accessibles durant el curs no és una qüestió accessòria ni assistencial. És una qüestió d'equitat”

Diversos estudis han alertat que aquesta desigualtat en l'accés al lleure educatiu té conseqüències directes sobre les oportunitats de futur. Les activitats fora de l'horari lectiu no són només un complement: són espais on es desenvolupen habilitats socials, creatives i emocionals; on es desperten vocacions; on es reforça l'autoestima i la curiositat. Per això, cada vegada més experts insisteixen que garantir activitats educatives accessibles durant el curs no és una qüestió accessòria ni assistencial. És una qüestió d'equitat.

Activitats a Catalunya i al País Valencià

Amb aquesta idea neix "EXTRA EXTRA!", el projecte d'activitats extraescolars gratuïtes impulsat per Abacus. Una iniciativa que aquest curs ja ha arribat a més de 6.000 infants d'arreu de Catalunya i el País Valencià i que posa al centre una idea senzilla però poderosa: cap nen o nena hauria de quedar exclòs d'aprendre, crear i descobrir pel fet de no poder-ho pagar.

La iniciativa connecta directament amb la missió fundacional d'Abacus. La cooperativa va néixer fa gairebé seixanta anys impulsada per mestres i famílies que compartien una convicció molt clara: l'educació i la cultura havien de ser accessibles per a tothom. Aquella voluntat inicial d'oferir recursos educatius útils i de qualitat continua plenament vigent avui. I projectes com "EXTRA EXTRA!" en són una expressió contemporània.

L'ambició del projecte no és només oferir activitats gratuïtes, sinó garantir que siguin activitats de qualitat, estimulants i connectades amb els interessos dels infants d'avui.

Per això, "EXTRA EXTRA!" aposta per tallers que fomenten la creativitat, l'enginy i la curiositat. Activitats en què els nens i nenes passen de ser consumidors de continguts a convertir-se en creadors. Tallers de disseny de videojocs, de creació amb impressores 3D, d'art urbà, de rap i expressió oral, de creativitat digital o de construcció de projectes propis.

Passar-s'ho bé... i aprendre!

L'objectiu no és només que s'ho passin bé sinó que descobreixin capacitats que sovint no emergeixen en l'espai estrictament acadèmic. El projecte ha tingut una acollida especialment significativa en barris i municipis on moltes famílies tenen dificultats per accedir a aquest tipus d'activitats. I això no és casual. Abacus ha volgut que la universalització de les extraescolars sigui també una manera de reduir desigualtats socials i territorials.

Des d'aquesta perspectiva, "EXTRA EXTRA!" és molt més que una campanya puntual. És una manera d'entendre el paper que una cooperativa com Abacus pot tenir en la societat: no només com a xarxa de llibreries o projecte cultural, sinó com a agent compromès amb l'educació i amb la igualtat d'oportunitats.

A Santa Coloma, els pares d'en Thiago i en Biel ja no viuen les tardes amb la mateixa angoixa. Però el més important no és això. El més important és que ara els seus fills tenen accés a espais que abans els quedaven lluny. En Biel parla entusiasmat del personatge que està creant en un taller de videojocs. En Thiago ha descobert que li encanta jugar amb colors, formes i textures.

I això, en el fons, és el que defensa el projecte "EXTRA EXTRA!". Que la creativitat no sigui un privilegi. Que la curiositat no depengui del codi postal. I que cap infant quedi fora d'aquelles experiències que poden canviar la manera com mira el món i com s'imagina a si mateix dins d'aquest món.

“Abacus ha volgut que la universalització de les extraescolars sigui també una manera de reduir les desigualtats socials i territorials”

La continuïtat d'un fil invisible

És un vespre fred dels anys seixanta. Surten de casa mudats. Ella s'ha posat un vestit llarg, blau marí, elegant però auster, i un abric que li cobreix tot el cos i li tapa el coll d'aquell fred de desembre; ell, amb americana de pana ajustada, una camisa de quadres més aviat grossos, una corbata ampla com les que es vesteixen a Londres i un mocador a la solapa. En un tros de paper, que han estripat abans de sortir de casa, hi havia escrita l'adreça d'un pis de l'Eixample on s'han citat amb altres persones que, com ells, travessen ràpid els carrers d'una Barcelona que, tot i ser a les portes de Nadal, encara respira la tristesa de la dominació franquista. Tres trucs ràpids, aquest és el senyal. Una porta que s'obre. I de la grisor dels carrers a la llum que traspua aquell espai ple de gent plena de vida i d'alegria. Durant aquella estona, tothom s'oblida del món que a fora segueix sota la tenalla de la imposició. I enmig del passadís llarg i ample d'aquell Principal de l'Eixample, un jove escriptor rep de mans del president d'Òmnium el Premi Sant Jordi de novel·la.

“Abacus participa en la nova Nit de les Lletres Catalanes, editant el premi Sant Jordi, i patrocina el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes”

Sis dècades després, la ciutat, el país i el món han canviat molt. Però una nit freda de finals d'hivern, dues persones en algun indret de Barcelona surten de casa engalanades fent via cap al Palau Nacional. Ja res és clandestí: però sí que hi ha ganes de reivindicar que la llengua i la cultura són vives. I fortes, malgrat tants reptes. L'ocasió ho mereix: se celebra la gran Nit de les Lletres Catalanes, el nou i ambiciós esdeveniment unitari organitzat per Òmnium Cultural i l'Institut d'Estudis Catalans, amb el suport d'Abacus, que és l'editorial que edita el Premi Sant Jordi. Una nova nit que neix per esdevenir la gran festa de referència de la literatura del país.

Aquest viatge en el temps comparteix un mateix fil conductor de resistència. És el mateix fil amb què també es va teixir la història d'Abacus, com una eina d'emancipació col·lectiva. En aquell esclat cultural i pedagògic dels anys seixanta –quan sorgien iniciatives que maldaven per mantenir viva la llengua i renovar l'escola catalana– Abacus va aparèixer amb una idea molt concreta: fer arribar llibres, materials educatius i cultura a les famílies per ajudar a construir una societat més crítica, més lliure i més conscient d'ella mateixa.

Per això, el suport actual d'Abacus a grans esdeveniments culturals del país té una lògica gairebé natural. No és només una qüestió de patrocini ni de presència institucional. És la continuïtat d'una determinada manera d'entendre el paper que ha de jugar una cooperativa cultural en la vida del país.

Aquest 2025, aquesta implicació s'ha concretat en el suport a la nova Nit de les Lletres Catalanes, impulsada per Òmnium Cultural i l'Institut d'Estudis Catalans amb la voluntat de convertir-se en la gran cita anual de la literatura catalana. També en el patrocini del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, el reconeixement més prestigiós a una trajectòria intel·lectual i cultural al servei de la llengua. Són iniciatives que comparteixen una mateixa voluntat: donar centralitat social a la cultura catalana i reforçar espais de reconeixement col·lectiu per als creadors, els editors, els llibreters i els lectors. Projectes que permeten reivindicar la cultura catalana no des de la nostàlgia ni la resistència, sinó des de l'ambició i la voluntat de normalitat.

Encara et celebrem, Pau Riba

Era un diumenge assolellat de principis de març. Ara ja fa quatre anys. Ens despertàvem amb la trista notícia que un dels nostres genis contemporanis ens deixava. Ho feia amb empremta, com sempre havia viscut. Amb uns versos que ell va immortalitzar amb l'Orquesta Fireluche i que encara avui ressonen:

*Que no et facis vella sense fer-te gran
Que no et facis gran sense créixer
Que no perdís la inèrcia del somriure
Que no oblidis la urgència del moment*

Pocs artistes han sabut condensar amb tanta força l'esperit d'una generació i, alhora, continuar parlant al present. Pau Riba va ser això: un creador lliure, irreverent, radicalment original i profundament arrelat a la terra. Recordar-lo no és només un gest de memòria; és també una manera de tornar a posar al centre una obra que va obrir camins i va sacsejar convencions. Amb aquest esperit va néixer *Dioptria55*, el projecte impulsat per TREC i GREC Festival de Barcelona per homenatjar el llegat de *Dioptria*, el disc que va marcar un abans i un després en la música catalana.

Publicat fa 55 anys, *Dioptria* és considerat una peça fundacional: el primer gran disc de rock en català i una obra que, en plena dictadura, va obrir una escletxa de modernitat, experimentació i desobediència cultural. El projecte commemoratiu no volia quedar-se en la celebració simbòlica. Volia recuperar aquella energia i projectar-la cap al present amb un espectacle musical en directe que es va estrenar al Grec en una nit estrellada i màgica de juliol.

L'homenatge va voler fer reviure l'univers de Pau Riba amb una mirada contemporània. L'escenografia, inspirada en la Formentera hippy dels anys setanta, situava el públic en l'imaginari d'una època en què *Dioptria* va irrompre com una sacsejada sonora i poètica. El disc, publicat el 1970, va marcar un punt d'inflexió en la música catalana per la seva llibertat radical, el seu esperit irreverent i la seva capacitat de trencar motlles.

Mira el
concert!

“L'espectacle *Dioptria55* commemora el disc que va obrir una nova etapa per a la música catalana per iniciativa de TRESA, Abacus i GREC Festival de Barcelona”

La proposta va reunir una quinzena d'artistes de l'escena actual, que van reinterpretar el repertori amb sensibilitats diverses però amb un mateix fil conductor: mantenir viu l'esperit transgressor de Pau Riba. La direcció artística va anar a càrrec de Caïm Riba, fill del músic, i de Pol Segarra i Carré, cap de l'àrea de música de TRESA, amb De Mortimers com a banda base. Sobre l'escenari s'hi van anar sumant veus com Maria del Mar Bonet, Roger Mas, Rita Payés, La Ludwig Band, David Carabén, El Petit de Cal Eril, Oriol Tramvia, Alosa, Ivette Nadal, Remei de Ca la Fresca, Pascal Comelade, Pol Batlle, Dolo Beltrán, entre d'altres. El resultat va ser una lectura coral de *Dioptria*, fidel a la seva essència i, alhora, oberta al present.

La iniciativa encaixa amb la manera d'entendre la cultura d'Abacus. La cooperativa comparteix amb Riba una mateixa intuïció fundacional: la cultura no és ornament, sinó una eina de llibertat. Recuperar *Dioptria* avui és també defensar la singularitat, la mirada crítica i la capacitat d'arriscar. *Dioptria55* és, en aquest sentit, molt més que una commemoració: és una aposta perquè una obra decisiva continuï interpel·lant noves generacions. I també una manera de recordar que la cultura catalana s'ha fet forta gràcies a veus que, com la de Pau Riba, no van tenir por d'anar més enllà.

Solidaritat que neix de la base

Un silenci sepulcral que impressiona. Que glaça la sang. 15.000 ànimes omplen el Palau Sant Jordi. Un únic clam ressona: que s'aturi el genocidi a Palestina. La periodista Cristina Mas puja a l'escenari. Torna el silenci. I lentament comença a llegir un dels fragments més colpidors d'*Un crit pels infants de Gaza*, l'obra coral editada per Ara Llibres que s'ha convertit en una de les peces centrals de la campanya solidària d'Abacus aquest Nadal.

Durant uns instants, el Sant Jordi deixa de ser un recinte multitudinari i es transforma en un espai de dol compartit, de consciència col·lectiva i de compromís. El concert-manifest per Palestina va ser una de les expressions més visibles de la mobilització impulsada per ActXPalestine, plataforma de la qual Abacus forma part juntament amb desenes d'entitats socials, culturals i humanitàries. La convocatòria va reunir artistes i veus de primer nivell —amb noms com Rosalia, Morad o Bad Gyal— en una vetllada que va anar molt més enllà de la música. Era també una manera de dir que la cultura no pot ser indiferent davant la barbàrie.

És en aquest marc que Abacus va decidir situar la seva campanya solidària de Nadal. La iniciativa, de fet, no va néixer en cap despatx, sinó a la mateixa assemblea de la cooperativa, quan una sòcia va proposar dedicar la tradicional acció solidària anual a Palestina. La petició va trobar consens immediat i es va assumir com una responsabilitat com-

“Abacus dedica la seva campanya solidària a Palestina a partir d’una proposta sorgida durant l’assemblea de la cooperativa”

partida. Una vegada més, la cooperativa activava allò que forma part de la seva pròpia naturalesa: convertir la força col·lectiva dels socis en una eina útil davant una emergència humanitària.

No era la primera vegada. Fa dos anys, la campanya de Nadal es va destinar als afectats per la DANA al País Valencià. En altres ocasions, el suport havia anat dirigit a Open Arms i a les tasques de rescat al Mediterrani. Any rere any, Abacus aprofita el moment de màxima activitat comercial per transformar-lo també en una oportunitat de compromís social. Aquest 2025, la resposta va ser clara: sumar-se al clam internacional de suport al poble palestí i fer-ho des dels àmbits que millor coneix la cooperativa: la cultura, els llibres i la mobilització comunitària.

La campanya s'ha concretat a través de diversos projectes. El més destacat ha estat *Un crit pels infants de Gaza*, coordinat per les periodistes Cristina Mas i Txell Feixas. El llibre reuneix articles, testimonis i reflexions de diferents veus compromeses amb la denúncia del patiment de la població civil palestina, especialment dels infants. Però més enllà de la seva funció solidària, el llibre també ha servit per donar context i profunditat a una realitat sovint reduïda a l'impacte fugisser dels titulars.

La solidaritat també ha pres forma en un objecte quotidià: el paper de regal solidari que es podia adquirir a les botigues Abacus durant la campanya de Nadal. El disseny, obra de l'artista palestina Haneen Nofal, convertia cada paquet embolicat en un petit gest de suport i en una manera de fer present la cultura palestina a milers de llars.

La força d'aquesta iniciativa no rau només en els fons recaptats sinó en la manera com s'ha construït. Neix de la base social de la cooperativa, s'articula a través de la cultura i es concreta en accions tangibles. Potser és precisament aquí on hi ha l'essència d'Abacus: entendre que la cultura no és només consum ni entreteniment, sinó també una manera de prendre partit davant el món.

El pilar d'un cooperativisme modern i amb ànima

En Zacharia té 19 anys. Fa una mica més d'un any que va entrar a treballar a la central logística (CL) d'Abacus, a l'Anoia. És la seva primera oportunitat laboral, després que cursés un grau superior en logística. Se sent molt orgullós: penca molt, es lleva d'hora —quan encara és ben fosc— però està molt satisfet de tot el que ha après al llarg d'aquest any. També de l'acollida que ha tingut i dels companys de feina —molts d'ells ja amics— que ha fet a la CL. Avui, després d'aquest primer any a Abacus, l'han convocat a Barcelona a una sessió adreçada als nous socis de treball. Perquè passat aquest temps ja té dret a ser un soci de treball més de la cooperativa.

“Abacus consolida l'Escola Juli Vela com el seu espai de formació anual per cuidar el talent intern, reforçar els valors cooperatius i preparar els equips davant els reptes del futur”

La jornada es diu, precisament, *La Benvinguda*. Però no és, en cap cas, un tràmit formal: és una declaració d'intencions. Durant unes hores, treballadors i treballadores que s'incorporen com a socis de treball comparteixen experiències, descobreixen la història d'Abacus i entren en contacte amb els valors que sostenen el projecte cooperatiu. És també la porta d'entrada a l'Escola Juli Vela, l'espai que en els darrers anys s'ha consolidat com el gran ecosistema formatiu de la cooperativa.

Abacus ha convertit la formació en una aposta estratègica. No com una suma dispersa de cursos puntuals sinó com un pla sistemàtic, conscient i innovador que acompanya els equips al llarg de tota la seva trajectòria professional. L'objectiu és clar: garantir que qualsevol soci o sòcia de treball pugui créixer

professionalment i, alhora, entendre en profunditat els grans àmbits que defineixen el projecte Abacus: la cultura, l'educació i el cooperativisme.

Un rol clau dins la societat

Aquest és un dels trets que fan singular la cooperativa. A Abacus no n'hi ha prou amb dominar una tasca concreta o adquirir coneixements tècnics. La voluntat és que les persones entenguin quin paper juga l'organització en la societat i per què existeix. Que una persona que treballa en logística, en una llibreria, en un magatzem o en l'àmbit editorial senti que forma part d'un projecte cultural i educatiu compartit.

L'Escola Juli Vela articula aquesta mirada a través d'una oferta formativa continuada que inclou coneixements específics dels diferents àmbits professionals. És una escola que combina eines pràctiques amb reflexió de fons. I que ho fa entenent que el coneixement és també una manera de construir comunitat. Aquesta aposta té una dimensió clarament estratègica. En un context de canvis accelerats, Abacus considera que cuidar i potenciar el talent intern és imprescindible per mantenir la capacitat d'innovació i

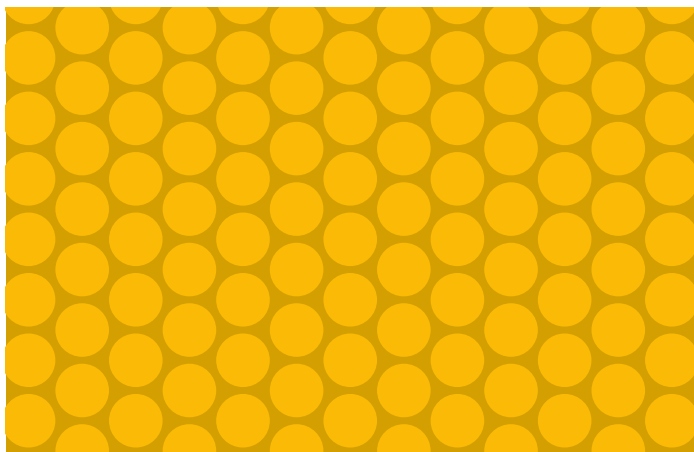
continuar sent útil a la societat. Però també és una manera de generar orgull de pertinença. Perquè les cooperatives no només necessiten professionals competents; necessiten persones implicades, capaces de sentir el projecte com una cosa pròpia.

Cuidar i atraure el millor talent

L'Escola Juli Vela s'ha convertit així en un espai de cohesió i també d'atracció de talent. Un lloc on créixer professionalment però també personalment. Una carta de presentació per a noves generacions de treballadors que busquen alguna cosa més que una feina convencional i que valoren formar part d'un projecte amb sentit col·lectiu.

Hi ha, però, un moment de l'any en què tota aquesta aposta pel coneixement pren una dimensió pública i multitudinària: el Dia Abacus, la gran festa de l'Escola Juli Vela. L'última edició, celebrada al DHUB de Barcelona va reunir més de 5.000 persones entre treballadors, socis de consum, famílies, creadors, educadors i ciutadania.

Durant tota la jornada, els diferents espais del Museu del Disseny es van omplir de debats, tallers, converses i activitats culturals. Hi van participar algunes de les veus més destacades del pensament contemporani, amb converses sobre democràcia, drets humans, tecnologia, educació o cultura crítica. Noms com Jaume Roures, Mònica Terribas, Benoît Hamon o Pablo Iglesias van compartir reflexions amb professionals del món educatiu, creadors i membres de la cooperativa en un format obert i transversal.

Però el Dia Abacus no és només un espai de pensament. És també una celebració de la curiositat i de la cultura compartida. Mentre en un espai es debatia sobre els riscos dels grans oligopolis tecnològics, en un altre hi havia famílies participant en activitats creatives i infants descobrint jocs. Aquesta barreja entre reflexió i festa, entre coneixement i vida quotidiana, és probablement el que millor defineix la filosofia de l'Escola Juli Vela.

Des de la primera sessió de *La Benvinguda* fins a les grans converses obertes del Dia Abacus, el fil conductor és sempre el mateix: fer créixer les persones perquè el projecte col·lectiu també pugui créixer. Perquè Abacus sap que el seu futur no depèn només de les botigues, dels llibres o dels continguts que produeix, sinó sobretot del talent, la consciència i la força de la seva gent.

Un far que manté la llum

El 1982 no va ser un any qualsevol a Mallorca. L'illa bullia d'activitat política: l'Estatut d'autonomia havia iniciat els tràmits d'aprovació i, l'any següent, seria ratificat en referèndum, retornant l'autonomia a les Balears després de la dictadura. La vida política estava agitada, amb una precampanya intensa per a les eleccions que també se celebrarien l'any següent i que triarien les primeres Corts democràtiques. Però sobretot, la voluntat d'afirmació lingüística i cultural, la defensa de la identitat de Mallorca, era un consens ampli a la societat mallorquina. Encara ressonava amb força la manifestació multitudinària de 5 anys enrere, convocada per l'Obra Cultural Balear, en defensa de l'Autonomia que havia desbordat els carrers de Palma.

I en aquest context d'esperança després d'anys d'ostracisme i de persecució cultural i lingüística, un grup de joves amants de les lletres decidien començar l'aventura de la seva vida: obrir una llibreria, a Palma, especialitzada en obres en català. Segur que més d'un se'n va riure, d'una iniciativa com aquesta; d'altres, devien pensar que quin mal negoci: vendre llibres i només en català!; i fins i tot més d'un se'ls

devia mirar amb menyspreu. Però el cert és que, 44 anys després, Quart Creixent segueix sent un far cultural i lingüístic que il·lumina la vida literària de Palma i de tot Mallorca.

“La històrica llibreria Quart Creixent de Palma uneix forces amb el projecte de suport a les llibreries independents impulsat per Abacus i La22”

Aquest camí de més de quatre dècades no és fruit de la casualitat sinó d'una vocació cívica indestructible. I d'un amor incondicional a les lletres i a la llengua. Avui, agafant el relleu d'aquells pioners, són els fills dels fundadors els qui mantenen la flama encesa de Quart Creixent per protegir i projectar al futur un model singular de comerç i activisme cultural: una llibreria que des del primer dia ven exclusivament llibres editats en la llengua pròpia.

Un pas endavant

En un context econòmic globalitzat i sovint agressiu cap al comerç de proximitat i les cultures minoritàries, aquest oasi lletraferit ha decidit fer un pas endavant amb la voluntat no de resistir sinó de créixer i consolidar-se. Per això, Quart Creixent s'ha integrat al projecte de suport a les llibreries independents impulsat conjuntament per Abacus i la llibreria La22 de Girona, una aliança estratègica construïda sobre els valors de la col·laboració i la cooperació mútua.

Per solemnitzar aquest acord, els responsables de l'espai van triar una data carregada de simbolisme: la celebració del 44è aniversari de la fundació de Quart Creixent. L'acte d'anunci, dut a terme a les mateixes instal·lacions de la històrica llibreria a Palma, va fugir deliberadament de la fredor dels protocols tradicionals per convertir-se en un esdeveniment íntim, emotiu, profundament poètic i lligat a les arrels de la literatura illenca.

La vetllada va incloure un merescut homenatge a la figura de Blai Bonet, escriptor i poeta mallorquí que representa millor que ningú la força indòmita de la paraula en català. Envolats de lleixes plenes de llibres, es van evocar les seves lletres com un recordatori del compromís històric que té la llibreria amb el patrimoni literari de les Illes Balears. I per demostrar el compromís d'Abacus amb aquesta nova aliança, a l'acte hi van assistir els directors generals de la cooperativa, Oriol Soler i Clara Gómez, acompanyats dels fills dels fundadors de Quart Creixent i de representants destacats del teixit cultural de Palma. Junts van certificar un acord que, lluny de diluir la personalitat de la llibreria, neix precisament amb la missió i la finalitat de blindar-ne de forma definitiva la independència editorial, organitzativa i de gestió.

Aquesta col·laboració s'emmarca dins d'un projecte ampli de suport al sector llibreter independent català que Abacus i La22 van iniciar fa un parell d'anys. La filosofia darrere d'aquesta xarxa és clara: en un mercat fortament sacsejat per grans oligopolis de distribució digital i de consum instantani a cop de clic, és fonamental que els projectes culturals arrelats al país no se sentin sols lliurant batalles contra gegants globals. La millor manera de protegir la independència de les llibreries independents és dotar-les d'estructures de gestió i de compra compartides per sumar esforços i musculatura empresarial sense que això impliqui renunciar a la seva essència.

“Quart Creixent assumirà el protagonisme i es convertirà en la seu de totes les activitats culturals que s’oferien des de la botiga d’Abacus Palma”

Una concentració estratègica

Aquest nou projecte de Quart Creixent, amb el suport d’Abacus i La22, es tradueix en una transformació pràctica de l’oferta cultural a la capital balear. L’aliança ha coincidit de manera planificada amb el tancament definitiu de la botiga que la cooperativa tenia a Palma amb la voluntat de concentrar l’oferta cultural i de llibres.

“Aquesta aliança compta amb la complicitat de milers de persones que, arreu de Mallorca, volen disposar d’espais culturals on poder llegir i somiar en la seva llengua”

D'aquesta manera, en lloc de mantenir dues estructures paral·leles que poguessin acabar competint entre si, Abacus ha optat per reforçar un projecte consolidat i reconegut per tota la ciutadania mallorquina com és Quart Creixent. Tanmateix, això no suposarà la pèrdua de les iniciatives culturals que la cooperativa impulsava a la ciutat. Ans al contrari: a partir d'ara, Quart Creixent assumirà el protagonisme i es convertirà en la seu de totes les activitats culturals que s'oferien des de la botiga d'Abacus Palma. Un exemple d'aquesta continuïtat és el manteniment del club de lectura d'*Ara Balears*. Aquest espai de debat literari i trobada ciutadana, que fins ara es reunia sota el paraigua d'Abacus, es farà a partir d'ara a la seu de Quart Creixent. D'aquesta manera, el club de lectura no només es manté plenament actiu sinó que s'enriqueix gràcies a l'expertesa de l'equip de la llibreria per seguir sent un punt de referència clau per al foment del pensament crític i literari de les lletres a Mallorca.

Un compromís fundacional amb el país i la llengua

Per a Abacus, aquesta aposta a Mallorca és la materialització del model de transformació de les llibreries que s'ha anat fent en els darrers anys per convertir les seves botigues en espais culturals vius, arrelats als barris i a les ciutats. Amb llibreters que siguin prescriptors i on els socis de la cooperativa puguin trobar el millor acompanyament a l'hora d'escollir els llibres que volen llegir.

Amb la incorporació de Quart Creixent a aquesta xarxa, es consolida un precedent fonamental per al futur del llibre a tot l'espai lingüístic de parla catalana. L'aposta respon també a una voluntat de promocionar la llengua que passa, també, per garantir l'existència de llibreries econòmicament viables, sòlides i ben connectades, capaces de fer visible la producció editorial en català cada dia de l'any a peu de carrer. Després de 44 anys d'història, Quart Creixent inicia aquesta nova etapa il·lusionant amb la certesa que no està sola; compta amb el suport d'una gran comunitat que comparteix el seu mateix rumb i que treballa per fer que aquest far literari continuï sent llum literària per a les generacions futures de lectors i lectores. Però sobretot, compta amb la complicitat de milers de persones que, arreu de Mallorca, volen disposar d'espais culturals on poder llegir i somiar en la seva llengua.

Desenfangar el futur

En l'acte de lliurament de les donacions de la campanya solidària de València al cor, celebrat fa un any a la llibreria de València Centre, acompanyats pels centres educatius, biblioteques i editorials afectats per la DANA, el nostre Director General, Oriol Soler, parlava de la necessitat d'alliberar-nos de tots els fangs que ens oprimeixen com a societat. I, si hi ha una força capaç de fer-ho possible, eixa és la cooperació.

Des d'Abacus, volem reivindicar la cooperació amb una societat civil valenciana que reconduïx l'aigua de la raó i la intel·ligència, i que contribuïx a desenfangar els prejuïus i les negligències de les seues institucions. Volem posar en valor en primer lloc la nostra col·laboració amb Escola Valenciana i la seua aposta per una societat més equitativa, construïda sobre els pilars de l'educació pública, inclusiva i en valencià.

També volem destacar el suport que hem donat a la Fundació FULL i al seu projecte de la Plaça del Llibre, el gran aparador de les lletres en valencià i un espai de trobada on celebrem, al carrer, el treball dels nostres autors i autores.

“Si el cooperativisme és la ferramenta, la cultura i l'educació del nostre país són la matèria amb què treballem cada dia”

Reivindiquem a Abacus el concepte de Plaça perquè representa un espai compartit on la ciutadania es troba, conversa i es reconeix. Un espai d'on venim i on volem continuar sent: el *“de les places / i dels carrers plens / de xiquets que juguen / i de vells que esperen”*, en paraules del nostre trobador de Xàtiva, Raimon, la biografia del qual ens enorgullix que haja publicat Ara Llibres.

Amb esta mateixa voluntat hem convertit les nostres llibreries en espais de trobada, debat i reflexió. Però no ho

“Reivindiquem a Abacus el concepte de Plaça perquè representa un espai compartit on la ciutadania es troba, conversa i es reconeix”

hem fet a soles: a Castelló, especialment, hem treballat junt amb Acció Cultural del País Valencià (ACPV), organitzant presentacions i tertúlies literàries. També a l'Espai Cultural de Castelló hem col·laborat amb el col·lectiu QueerFest LGTBQA+, impulsant el primer club de lectura LGTBQA+ QueerFest.

Un dels nostres reptes més estimulants ha segut connectar el món de l'educació, el cooperativisme i la cultura literària valenciana, tres àmbits que sovint han compartit ideals però no sempre camins. Este vincle, en paraules de Benet Delcán, fundador del cooperativisme valencià i impulsor de l'arribada d'Abacus al País Valencià, es basa en el "compromís i la responsabilitat amb les persones, amb la cultura, amb el desenvolupament dels territoris en què s'ubiquen i amb la innovació pedagògica". Per això també hem volgut reforçar la nostra relació amb el cooperativisme valencià i molt concretament amb la Unió de Cooperatives d'Ensenyament Valencianes en l'edició del llibre *Construir escola, imaginar futur* que recull experiències pedagògiques inspirades en els valors cooperatius i que representa, en paraules del president d'UCEV, Miquel Ruiz, "un diàleg sobre el paper de l'educació en la nostra societat".

Els cooperativistes entenem el treball com una manera de construir vida en comú; forma part dels nostres objectius transformar la realitat que ens envolta per fer-la més justa i habitable. Si el cooperativisme és la ferramenta, la cultura i l'educació del nostre país són la matèria amb

“Abacus seguirà contribuint, des del País Valencià, a la construcció d'un projecte universal i emancipador que opose l'economia social al tecnofeudalisme, l'educació a la desigualtat i la cultura a la violència”

què treballem cada dia. I *Nosaltres, els Valencians*, vivim en un país travessat per una contradicció: una societat rica i singular, però massa sovint desatesa. El mateix país que ha sigut capaç de crear, en paraules de Joan Francesc Mira, “una de les aportacions més substancials i distintives a la història de les arts humanes”, l’art agrícola de l’horta de València —“no hi ha en tota la pell del planeta res més exacte i perfecte: ací els llauradors (...) han arribat a posar en la seua faena un afegit d’intenció estètica, una refinada exactitud geomètrica (...) un pur prodigi de treball i bellesa” —, és també el que patix unes institucions que debiliten la nostra cultura. Però, com recordava Joan Fuster, *les nostres contradiccions són també les nostres esperances*; i a Abacus mantenim l’ambició de convertir eixes esperances en objectius realitzables.

I encara queda molt per vindre. Enguany, Begoña Company, elegida per representar València al Consell Social, i Marcos Montero, nou membre del Consell Rector, junt amb la resta dels socis i sòcies de la cooperativa, seguiran contribuint des del País Valencià a la construcció d’un projecte universal i emancipador que opose l’economia social al tecnofeudalisme, l’educació a la desigualtat i la cultura a la violència.

Televisió contra el soroll

El director repassa els últims detalls amb el seu equip. Al plató, gran i majestuós, com el de les pel·lícules de judicis nord-americanes, hi ha un silenci sepulcral. Tothom sap el paper que ha de fer. Tensió, nervis i emoció continguda. Han estat mesos de preparació d'un nou programa televisiu que recupera les bases de formats clàssics però adaptats a les necessitats del nou temps i dels nous públics. Al control de realització comencen el compte enrere. Al plató, el regidor demana silenci. 3, 2, 1... Llencen sintonia, pla seqüència general per tot el plató, apareix la careta del programa. I comença el judici.

En una època en què el consum audiovisual sembla condemnat a la tirania dels continguts efímers, els reels d'Instagram i els vídeos de pocs segons de TikTok, l'aparició d'un espai que convida a aturar-se i reflexionar és gairebé un gest de resistència cultural. Aquest és el cas d'*El juicio*, un ambiciós format de *court show* produït per Abacus que s'ha instal·lat en el *prime time* de La2 de la televisió pública estatal amb una primera temporada de sis capítols. Enmig de pantalles saturades de

missatges fragmentats i declaracions fetes a cop de piulada o algorisme, la proposta liderada per Abacus Idea representa un oasi per al periodisme reposat i el debat social de fons; una aposta poc habitual pel servei públic en horari de màxima audiència.

Un format de culte per a l'era de l'*slow journalism*

El juicio ha estat concebut com un programa de culte. Lluny de buscar la confrontació buida o el xou de l'espectacle fàcil que sovint inunda altres canals, el disseny d'aquest espai neix d'una aposta decidida de la corporació pública per l'anomenat *slow journalism* o periodisme lent. Es tracta d'un moviment que reivindica la necessitat d'aportar context, analitzar les dades amb profunditat i contraposar arguments

“El programa *El juicio* recupera l'esperit del servei públic amb un format televisiu que aposta pel context, el rigor periodístic i el debat ciutadà”

sòlids abans d'emetre veredictes precipitats. Un plantejament molt necessari en un context marcat per una preocupant polarització política, ideològica i mediàtica que tendeix a simplificar realitats extremadament complexes.

L'arquitectura del programa s'estructura al voltant d'una posada en escena impecable. El disseny de producció recrea la litúrgia i el rigor formal d'una sala de vistes judicial amb una factura audiovisual d'altíssima qualitat. Hi trobem tots els elements de la ficció jurídica clàssica: la presència d'un jutge, l'enfrontament dialèctic entre dues línies d'advocats defensors, la presentació de proves i testimonis, i un jurat popular format per nou ciutadans i ciutadanes de procedències diverses i representatives de la societat espanyola. Cada setmana, aquest jurat —sempre el mateix— s'enfronta a la responsabilitat d'emetre un veredicta unànime o majoritari sobre temes candents d'estricta actualitat o de profund calat social.

“El juicio ha estat concebut com un programa de culte”

Però aquesta estètica cinematogràfica, que captiva l'espectador des del primer minut gràcies a l'ús de plans seqüència i enquadraments cuidats, no buida el contingut de significat. Al contrari: l'embolcall serveix precisament per dignificar el fons del debat. Com apunta la crítica televisiva Mònica Planas en la seva valoració de l'espai, el programa aconsegueix oferir un bon veredicta precisament perquè posa la paraula al centre i sap modular la tensió informativa sense caure en el sensacionalisme. Planas destaca la solidesa de l'estructura i com l'espai aconsegueix capturar l'atenció dels espectadors mitjançant un mecanisme molt precís en què els arguments importen més que els crits, un fet que converteix el format en un exercici de maduresa democràtica en horari de màxima audiència.

El retorn de la paraula argumentada

El gran encert d'*El juicio* és el retorn de la paraula estructurada en un mitjà, el televisiu, que massa sovint s'ha vist devaluat per l'opinió sense criteri, la tertúlia a crits i la recerca del *clickbait*. En aquest sentit, el programa actua com un autèntic dic de contenció enfront de la desinformació. Cada episodi incorpora reportatges d'investigació previs, infografies detallades, dades verificades i la intervenció d'experts de reconegut prestigi en cadascuna de les matèries tractades. D'aquesta manera, tant el jurat popular present al plató com l'espectador que ho segueix des de casa disposen de totes les eines necessàries per construir una opinió fonamentada en fets constats.

El programa posa sota el microscopi alguns dels grans debats contemporanis que sovint queden atrapats en la simplificació mediàtica. Al llarg de les seves emissions, s'aborden assumptes fonamentals de caràcter social, com ara el sistema sanitari, la crisi de l'habitatge, el futur dels joves o si Espanya és un estat racista. A través del format del judici, es pretén superar els arguments binaris per deixar al descobert els matisos que amaga cada problemàtica.

Aquesta voluntat de servei públic no s'allunya en cap moment de la vocació lúdica i d'espectacle de la televisió. El programa aconsegueix un bon equilibri entre l'entreteniment i la formació en emprar les mecàniques pròpies del gènere de debats i del *court show* per generar un ritme vibrant, ple de girs narratius, rèplica i contrarèplica, al·legats finals d'alta volada retòrica i la tensió pròpia de la deliberació final d'un jurat.

“Un dels grans encerts i pilars que sostenen aquest format és la tria del seu presentador”

És una demostració empírica que es pot fer televisió intel·ligent, exigent amb el públic i, alhora, plenament atractiva per a les grans audiències.

José Luis Sastre com a garant del rigor

Un dels grans encerts i pilars que sostenen aquest format és la tria del seu presentador. El periodista valencià José Luis Sastre es posa al capdavant d'*El juicio* i exerceix un paper impecable com a contrapunt periodístic a allò que passa dins la sala de vistes. Sastre, reconegut com un dels principals referents de la comunicació en l'actualitat i subdirector del programa radiofònic *Hoy por hoy* de la Cadena SER, aporta a l'espai un mestratge basat en la sobrietat, l'agudesia intel·lectual i el màxim respecte per la veritat periodística. Al seu costat, el programa compta amb un repartiment professional de primer nivell, on periodistes de prestigi com Ana Pardo de Vera o la jurista Montserrat Nebrera i figures com Ricardo Fernández Deu en el paper de jutge aporten la severitat i l'expertesa necessàries per donar veracitat jurídica a la producció.

L'esdeveniment també es postula com un homenatge actualitzat i necessari a formats històrics de la televisió, com el mític *Tribunal Popular* emès per RTVE entre els anys 1989 i 1991, o el *Vostè Jutja* de Joaquim Maria Puyal a TV3. Però allò que fa trenta anys era un espai d'entreteniment trencador, avui en dia, sota la mirada d'Abacus, es converteix en una eina imprescindible per capacitar la ciutadania a interpretar l'actualitat d'una manera racional i lliure d'algorismes manipuladors.

L'aposta d'Abacus per una comunicació transformadora

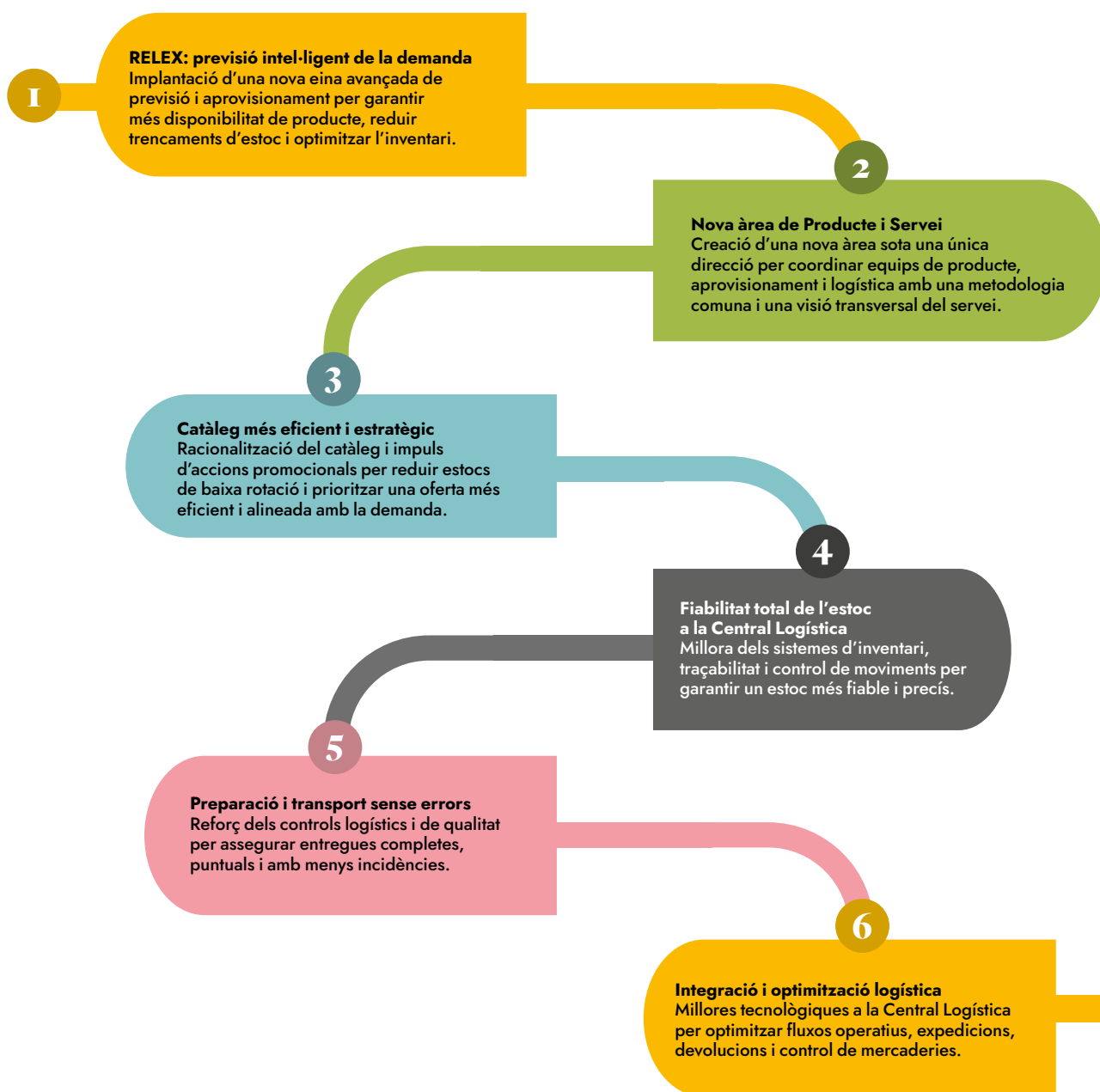
La implicació de la cooperativa en la producció d'*El juicio* s'explica directament a través dels seus valors fundacionals i del seu compromís amb la societat. En els darrers anys, Abacus ha reforçat la seva aposta per la creació de continguts de qualitat en diversos formats amb la prioritat d'actuar com un motor de transformació social i foment del pensament crític. La cooperativa té la determinació històrica d'apostar per formats que demostrin una clara utilitat social. Davant d'un ecosistema mediàtic de vegades mercantilitzat i despersonalitzat, Abacus posa la seva independència i fortaleza financera al servei de projectes compromesos i valents que enforteixen la salut de la nostra cultura i el debat democràtic de base.

Produccions com *El juicio* col·loquen la televisió pública en el lloc on li correspon estar, un espai on es reivindica que la ciutadania mereix continguts rigorosos que fugin de la banalitat. Quan finalment el jurat popular d'*El juicio* es retira a deliberar i s'encenen els llums del plató, queda la sensació que, almenys durant dues hores de televisió, la paraula argumentada ha aconseguit imposar-se al soroll.

Del procés a l'excel·lència en el servei

SERVEI EXCEL·LENT
Una organització més coordinada, digital, eficient i preparada per oferir una millor experiència a socis i clients.

Escola Juli Vela: una formació més transversal i estratègica

Impuls d'un nou model formatiu compartit, amb iniciatives com el Dia Abacus, *La Benvinguda* i el programa 50/70 de creixement directiu, per reforçar el coneixement, la cohesió i la cultura de servei.

12

Atenció al client en 24 hores

Nou model d'atenció al client més àgil, proactiu i orientat a oferir respostes ràpides i personalitzades.

11

Estratègia d'e-commerce més eficient

Definició d'un model digital més coherent, eficient i alineat amb les necessitats dels canals físics i online.

10

Nova experiència de compra B2B i B2C

Revisió i simplificació dels processos de compra, facturació, devolució i atenció als clients per oferir una experiència més clara, àgil i coherent a tots els canals.

9

Seguiment econòmic i de tresoreria més precís

Impuls de nous sistemes de seguiment econòmic i financer per millorar la planificació, el control i la capacitat de resposta de l'organització.

8

7

Facturació més automatitzada

Automatització de processos administratius per reduir tasques manuals, guanyar agilitat i millorar l'experiència de client.

Els 25 continguts imprescindibles del 2025

Cor fort, de Silvia Soler (Univers)

L'autora badalonina va tornar a captivar milers de lectors amb aquesta història que segueix la vida de diverses generacions de dones d'una mateixa família. Un dels grans èxits del Sant Jordi de 2025.

**Somiàvem una illa, de Roc Casagran (Univers)
Premi Sant Jordi 2025**

Abacus publicava per primer cop el prestigiós Premi Sant Jordi de novel·la. I ho feia amb aquesta novel·la de l'autor sabadellenc; una obra emotiva i amb una força narrativa que va captivar el públic.

Middlemarch, de George Eliot (La Casa dels Clàssics)

Aquesta gran novel·la victoriana arribava en una nova edició en català. Un retrat profund i extraordinàriament modern de les ambicions, els desitjos i les contradiccions d'una comunitat anglesa del segle XIX.

“Aquest any ha estat especialment ric en la producció de continguts des de totes les àrees d'Abacus”

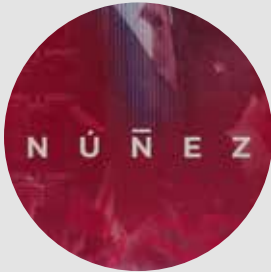
Temporada 2 de Jo Mai Mai

L'esperat retorn d'aquesta sèrie que narra les aventures d'un grup d'adolescents durant unes colònies d'estiu va tornar a connectar amb el públic jove i es va convertir en l'emissió de ficció més vista de la plataforma 3Cat.

Plat en blanc, documental sobre Disfrutar, el millor restaurant del món

Emoció en aquest documental que s'endinsa en l'univers creatiu de *Disfrutar*, reconegut com el millor restaurant del món, i mostra el talent, l'exigència i la passió que hi ha darrere del projecte.

Documental Núñez

Un dels documentals d'èxit de 3Cat. Una sèrie d'Abacus Idea que repassa la trajectòria del qui fou president durant més de dues dècades del FC Barcelona.

La campanya #SalvemElDelta de la revista Descobrir

Una campanya que va néixer per conscienciar sobre la fragilitat del delta de l'Ebre i la necessitat de preservar-ne el patrimoni natural i humà. Una iniciativa que va mobilitzar lectors i entitats.

Un crit pels infants de Gaza, de Txell Feixas i Cristina Mas (Ara Llibres)

Un llibre que va formar part de la campanya ActXPalestine, per recollir fons per Gaza. Una obra col·lectiva que vol denunciar el genocidi i obrir camins a l'esperança.

Les aventures del Capibara, de Carla Gracia (La Galera)

Quan el vaixell de circ naufraga, en Capibara arriba a una illa on coneixerà nous amics. Una història entranyable que s'ha convertit en un clàssic de La Galera.

Alps, més enllà dels límits, de Kilian Jornet (Ara Llibres)

Durant setmanes, el nou llibre de Kilian Jornet ha ocupat les llistes de més venuts. Una història que explica, amb imatges impressionants, la fita sense precedents de coronar 82 cims de més de 4.000 metres d'alçada.

“Abacus és un actor cada vegada més rellevant en l'àmbit de la creació de continguts editorials i audiovisuals”

“Continguts fets aquí amb aspiració global”

La revolució inevitable, de Genís Roca (Ara Llibres)
La col·lecció Càpsula s'estrena amb aquesta obra que fa una reflexió crítica i humanística sobre les noves tecnologies emergents.

Temporada 2 de FANG!
Un programa on els més petits milloren el seu català mentre competeixen per equips amb els joves més divertits i impossibles. Un superèxit emès per Súper3.

Tot Franco, número especial de la revista Sàpiens
Per celebrar els 50 anys de la mort del dictador, un *Sàpiens* que repassa què va significar la dictadura. Una revista acompanyada de la imprescindible ampolla de cava que molts catalans van obrir aquell 20N de 1975.

Els ulls de la història
Projecte immersiu que proposa una nova manera de descobrir el patrimoni català a través de la realitat virtual i nous relats museogràfics.

Pòdcast En defensa de Companys
Pòdcast documental impulsat sobre els últims dies del president coincidint amb el 85è aniversari del seu assassinat. Un dels èxits de la temporada de Catalunya Ràdio que ha rebut el Premi Sonor 2026.

Temporada 2 de Cita Bestial
Aquesta nova entrega va ser un dels èxits d'audiència de TV3. Humor i sensibilitat per explorar els vincles entre persones i animals de companyia.

Documental Llum, foc, destrucció!
Bola de Drac no només va ser un fenomen televisiu. També un element essencial per acostar el català a molts joves i nens. Aquest documental recupera l'impacte cultural i lingüístic d'una sèrie que va marcar tota una generació.

Rauxa
Sèrie documental per a 3Cat sobre la cultura popular catalana a través de les persones que la mantenen viva. Un viatge emocionant per festes, tradicions i país.

Festa, de la revista Arrels
Un recorregut per festes, tradicions i rituals que connecten territori, memòria i identitat col·lectiva. Una revista que reivindica el valor de les celebracions populars d'arreu dels Països Catalans.

La servitud dels protocols, d'Ingrid Guardiola (Arcàdia)
Assaig lucid i incisiu on l'autora reflexiona sobre com la burocràcia, la tecnologia i les dinàmiques de control condicionen la nostra vida quotidiana.

L'hora lila, de la revista Cuina
Dossier especial de la revista sobre el paper de les dones dins el món de l'alta gastronomia i les dificultats per trencar el sostre de vidre en un sector encara molt masculinitzat.

***Perfectament imperfecta*, de Carla Gracia (Univers)**
La gran sorpresa editorial de l'any. Una novel·la molt personal, dura i alhora plena d'humor que demostra la sensibilitat i la força narradora de Carla Gracia.

Temporada 4 del pòdcast infantil *Van fer història*
Un dels pòdcasts estrella del Súper3, que s'ha consolidat com una referència per descobrir el passat d'una manera amena i educativa a través de personatges històrics o monuments de referència.

***A un costat i a l'altre del mirall*, d'Ennату Domingo (Navona)**
Assaig autobiogràfic en què l'autora reflexiona sobre identitat, racisme i pertinença a partir de la seva pròpia experiència vital.

“Productes audiovisuals, llibres, exposicions, revistes... adreçades a públics diversos però amb la mateixa voluntat d'explicar històries que eduquen, emocionen i transformen”

Esplot de Nadal: *Abacus és més*
Una llibreria a punt de tancar. Una llum que no s'apaga. Un conte de Nadal per explicar per què Abacus és més. Una peça audiovisual íntima i potent que demostra l'ambició de la cooperativa.

Abacus ● ● ● és més!

Mira el vídeo

**Abacus és cultura,
és educació, és televisió,
és cinema, és editorial,
és llengua, és cooperativa.**

abacusesmes.cat

Recuperar l'ànima d'Abacus

Les 10 fites de Maravillas Rojo com a presidenta d'Abacus

L'arribada de Maravillas Rojo, Mavi, a la presidència d'Abacus, l'any 2017, va comportar l'inici d'una etapa de renovació institucional amb l'objectiu de reforçar la missió fundacional de la cooperativa i, alhora, fomentar la participació i dotar de més sentit el projecte col·lectiu des dels valors del cooperativisme. Han estat nou anys intensos, de canvis molt importants que han marcat el present d'Abacus i l'han preparat per afrontar el futur. I amb una premissa bàsica: recuperar l'ànima cooperativista. Aquests són alguns dels moments més rellevants de la seva presidència:

2017. Enfortir la identitat col·lectiva i el sentit com a organització cooperativa. S'obre un procés participatiu per enfortir la identitat col·lectiva i el llegat dels fundadors. S'actualitza i es comparteix el sentit d'Abacus, la seva raó de ser i s'amplia el seu impacte.

2018. Reconeixement institucional en el 50è aniversari. Abacus celebra el seu 50è aniversari i rep la Creu de Sant Jordi de la Generalitat i la Medalla d'Or al Mèrit Cívic de l'Ajuntament de Barcelona. Aquests reconeixements la consoliden com una institució referent en cooperativisme, educació i cultura.

➔ **2019. Formació societatària, renovar el relat i la identitat cooperativa.**

La presidenta impulsa una nova manera d'explicar per què Abacus és diferent. Alhora, es reforça la comunicació interna i externa i el compromís amb la llengua, l'educació i la cultura del país. En paral·lel, Abacus posa en marxa un pla de formació societatària per a les persones treballadores amb l'objectiu d'enfortir la cultura cooperativa, aprofundir en el model de governança i reforçar el sentiment de pertinença al projecte col·lectiu.

“Al llarg de la seva presidència, Maravillas Rojo ha contribuït a la renovació de la cooperativa reforçant-ne els valors fundacionals”

2020. La resposta durant la pandèmia

Amb les botigues tancades i un Sant Jordi aturat per la COVID-19, Abacus manté el compromís amb les persones sòcies, l'activitat cultural i la continuïtat del projecte cooperatiu en un context d'incertesa excepcional.

2021. Fusió entre Abacus i SOM

La fusió entre Abacus i la cooperativa SOM marca un punt d'inflexió històric: neix una gran cooperativa de continguts culturals i educatius amb més capacitat de creació, distribució i impacte social.

2022. Creació de noves àrees estratègiques

Neixen Abacus Llibreries, Abacus Educació, Abacus Editorial, Abacus Mèdia i Abacus Idea per estructurar el creixement i reforçar la capacitat creativa i empresarial de la cooperativa.

2023. Créixer sense perdre l'ànima

La cooperativa supera el milió de sòcies i socis i continua creixent, fet que demostra que és possible innovar, competir i expandir-se sense renunciar a la identitat cooperativa ni al compromís social, sense perdre l'ànima d'Abacus.

2024. Casa Abacus, un nou pol cultural

Es posen les bases de la Casa Abacus, un espai de creació i difusió cultural al cor del Raval de Barcelona des d'on, a partir del 2025, s'impulsaran editorials, revistes, audiovisuals, exposicions i nous projectes vinculats a la cultura i l'educació.

2025. Consolidar un model empresarial amb propòsit

Abacus arriba als 144 milions d'euros de facturació i consolida un model que combina creixement, impacte social i independència empresarial al servei de la cultura i l'educació. Com a presidenta, la Mavi deixa un llegat clar: que créixer amb ambició és compatible amb tenir un propòsit i rigor econòmic; que la democràcia interna no és un fre, sinó un actiu; i que preservar la independència del projecte exigeix solidesa empresarial.

2026. Un model de referència per al cooperativisme europeu

Nou anys després, Abacus és una de les grans cooperatives culturals d'Europa i una demostració que és possible fer empresa des dels valors, generar impacte social i construir projectes col·lectius útils per a la cultura i la democràcia.

Abacus Llibreries

Els experts

Elena Calomarde, directora adjunta de Finances

El 2025 ha estat un any de transformació per a l'àrea financera d'Abacus. Hem treballat per reforçar els tancaments i la planificació, amb una mirada més transversal orientada a facilitar la presa de decisions a totes les àrees. Un exemple ha estat el seguiment pressupostari del projecte 50/70, amb l'objectiu de reportar de manera més àgil i eficient el màxim nombre de negocis possible. A nivell intern, hem reformat l'àrea de comptes a cobrar i hem millorat els processos de comptabilitat, tot plegat en un context marcat pel projecte d'implantació de SAP S/4HANA, amb el qual esperem assolir un major grau d'eficiència operativa. Tot aquest treball s'ha desenvolupat en un exercici amb un creixement de la facturació superior al 15 %, impulsat especialment pel bon comportament de retail, e-commerce, audiovisual i robòtica.

Sílvia Sanjosé, directora de màrqueting d'Abacus Llibreries

El 2025 hem treballat per reforçar Abacus com una marca amb identitat pròpia, capaç de connectar amb les persones a través dels continguts, les experiències i els valors compartits. Des del màrqueting, hem impulsat campanyes comercials i culturals amb una mirada omnicanal, reforçant moments clau com Text, la tornada a l'escola, Nadal o Sant Jordi per consolidar-nos com a especialistes i referents. En aquest camí, Abacus Més s'ha consolidat com un dels grans eixos de relació, fidelització i construcció de comunitat. També hem treballat perquè les llibreries siguin espais vius i oberts a la ciutadania, on passin coses i on la cultura es visqui de prop. El 2026 volem continuar avançant amb una mirada focalitzada, posant el producte, les persones i la comunitat al centre, i fent créixer un Abacus cada vegada més rellevant, coherent i connectat amb els seus valors.

34

llibreries reformades

5.000

m² destinats a espais culturals

258.348

vals escolars bescanviats
a les llibreries Abacus

589

escoles que han bescanviat
vals escolars a Abacus

11.029

llibres bescanviats a la
campanya "Fas 6 anys"

Més de **5,5 M€**

facturats en llibres durant
la campanya de Sant Jordi

375.000

llibres venuts durant la
campanya de Sant Jordi

Més de 225.000
llibres venuts al canal Distribució

Més de 130.000
llibres infantils venuts en català

29,74%
de creixement de la venda
de llibres a l'e-commerce

240.974
llibres venuts a l'e-commerce

Andreu Jorquera, responsable de desenvolupament

El 2025 ha estat clau per a la consolidació tecnològica d'Abacus. Hem reforçat la nostra estructura amb Abalink, el connector universal que ja sincronitza alguns dels nostres sistemes principals, i amb Abastocks, el nou cor de la gestió d'estoc. Gràcies a la nova API de clients i a l'ús de la intel·ligència artificial per optimitzar processos complexos —com la campanya de text o la gestió documental de contractes d'Abacus Futur—, hem millorat l'eficiència operativa i la capacitat de resposta omnicanal. De cara al 2026, el repte és situar la IA com una eina de treball quotidiana per a tots els equips i impulsar el projecte del “nou Abacus”. Abalink serà determinant en aquest creixement, ja que facilita la integració directa amb grans proveïdors com PRH i amb operadors de *dropshipping*. Aquesta evolució ens permetrà ser més àgils, escalar el negoci i consolidar una organització plenament orientada a les dades i al servei de la nostra comunitat.

Guillem Orriols, director de servei i organització

El final de l'exercici 2025 marca una fita amb la creació de l'àrea de servei i organització, concebuda per aportar una visió transversal a tota la cadena de valor: des de compres fins als canals de venda, passant per la central logística. Durant aquest any hem impulsat millores operatives en l'entrada de producte i en la professionalització de l'aprovisionament i la previsió de vendes mitjançant tecnologia puntera. Gràcies a la implicació de l'equip humà, hem consolidat un servei excel·lent fins i tot en les campanyes més complexes i intenses. Aquesta transformació interna ens permetrà sostenir el creixement dels darrers anys i afrontar el 2026 amb la confiança d'una estructura sòlida. Una organització més eficient no només optimitza els recursos, sinó que també ens permet oferir un servei d'excel·lència amb garanties davant els futurs reptes d'Abacus.

Abacus Educació

Els experts

Marta Alfonsea, cap de projectes de biblioteques

El 2025, la biblioteca escolar ha esdevingut un eix clau per a Abacus i Abacus Educació. Durant els primers mesos del projecte hem construït un model d'assessorament centrat en la transformació dels espais de biblioteca i lectura dels centres educatius, així com en la selecció de llibres de qualitat que garanteixin diversitat de formats, nivells i gèneres literaris. Ho hem fet combinant l'expertesa dels nostres especialistes amb el retorn i l'experiència dels equips docents implicats en el procés. El nostre objectiu és reforçar la biblioteca escolar com a motor d'equitat i de foment del gust per la lectura. Per això, hem creat un catàleg de formacions, tallers i acompanyaments per a docents que permet dissenyar itineraris a mida adaptats a cada context. De cara al nou curs, volem fer un salt qualitatiu amb noves propostes per acompanyar els professionals de l'educació i l'alumnat més enllà de la lectura. En aquest marc, hem publicat un *Diari de lectures* per reforçar la mediació lectora i el pensament crític, i treballem en guies i itineraris lectors per consolidar-nos com un agent transformador i de referència al servei de les escoles.

Lluís Molas, cap de l'àrea de robòtica

Durant el 2025, la robòtica a Abacus ha continuat fusionant tecnologia i pedagogia per fomentar la lògica, la creativitat i el pensament computacional. Com a especialistes, hem acompanyat 1.264 centres educatius amb assessorament a mida, assolint una facturació de 2,5 milions d'euros i una presència clau en licitacions arreu del territori. El nostre valor diferencial és aportar el recurs més adequat a cada projecte educatiu. De cara al 2026, el repte és mantenir l'excel·lència en el servei als centres que ja confien en nosaltres i consolidar solucions de robòtica, espais *maker* i eines tecnològiques que potenciïn la interactivitat a l'aula sense necessitat de pantalles. Volem que cada recurs s'alineï amb la realitat i els reptes quotidians de les escoles, reforçant el paper d'Abacus com a soci estratègic per a la innovació educativa. Seguirem transformant la tecnologia en una oportunitat d'aprenentatge real, propera i eficaç.

8.000

referències al catàleg escolar

6.000

**escoles i centres educatius
als quals servim**

Més de 600.000

llibres de text servits a socis de consum i clients

Més de 120.000

llibres de lectura servits a les escoles

Més de **5.000**

infants participants a les extraescolars

Més de **1.000**

escoles a les quals hem ajudat a
transformar la seva biblioteca

Més de **10.000**

catàlegs distribuïts a les escoles

Més de **1.000**

escoles dotades amb material de robòtica educativa
amb la transferència Código Escuela 4.0

Anna Rosenfeld, directora estratègica d'Abacus Educació

Durant el 2025, Abacus Educació ha consolidat les bases del seu projecte estratègic reforçant el seu propòsit fundacional: estar al costat de la comunitat educativa i contribuir a transformar l'educació des del cooperativisme i el compromís social. Aquest any ha estat clau per construir una mirada pedagògica pròpia i entendre millor què necessiten avui les escoles i quin paper hi pot tenir Abacus. El treball compartit amb mestres, equips directius i experts ens ha ajudat a evolucionar cap a una proposta més clara, experta i coherent, capaç no només de proveir materials, sinó també d'acompanyar, assessorar i facilitar solucions útils per als centres educatius. Aquesta evolució també ens ha permès millorar el servei i reforçar el coneixement dels equips per donar resposta als reptes educatius actuals. De cara al 2026, aquest posicionament obre noves oportunitats per consolidar Abacus Educació com una aliada estratègica dels centres i continuar desenvolupant projectes amb impacte i mirada de llarg termini.

Olga Santiesteban, responsable de gestors comercials

Durant el 2025, l'àrea comercial d'Abacus ha continuat evolucionant cap a un model més proper, especialitzat i orientat a l'acompanyament dels centres educatius. Els assessors comercials han consolidat un rol basat en l'escolta activa, l'assessorament i la construcció de relacions de confiança a llarg termini, més enllà de la venda. Aquest any s'ha reforçat especialment l'especialització dels equips en àmbits com la robòtica educativa i les noves eines d'aprenentatge, treballant colze a colze amb escoles i docents per entendre les necessitats reals de cada projecte i oferir solucions adaptades. Una manera de fer coherent amb els valors cooperatius d'Abacus, centrats en la proximitat, el compromís amb la comunitat educativa i la generació de valor compartit. De cara al 2026, una de les grans oportunitats serà continuar impulsant projectes vinculats a la biblioteca escolar com a espai clau de transformació educativa i foment lector, així com seguir escoltant i atenent les necessitats que puguin sorgir al llarg del curs escolar.

↑ Abacus Urquinaona, 1987

↓ Abacus Urquinaona, 2025

Abacus Mèdia

Els experts

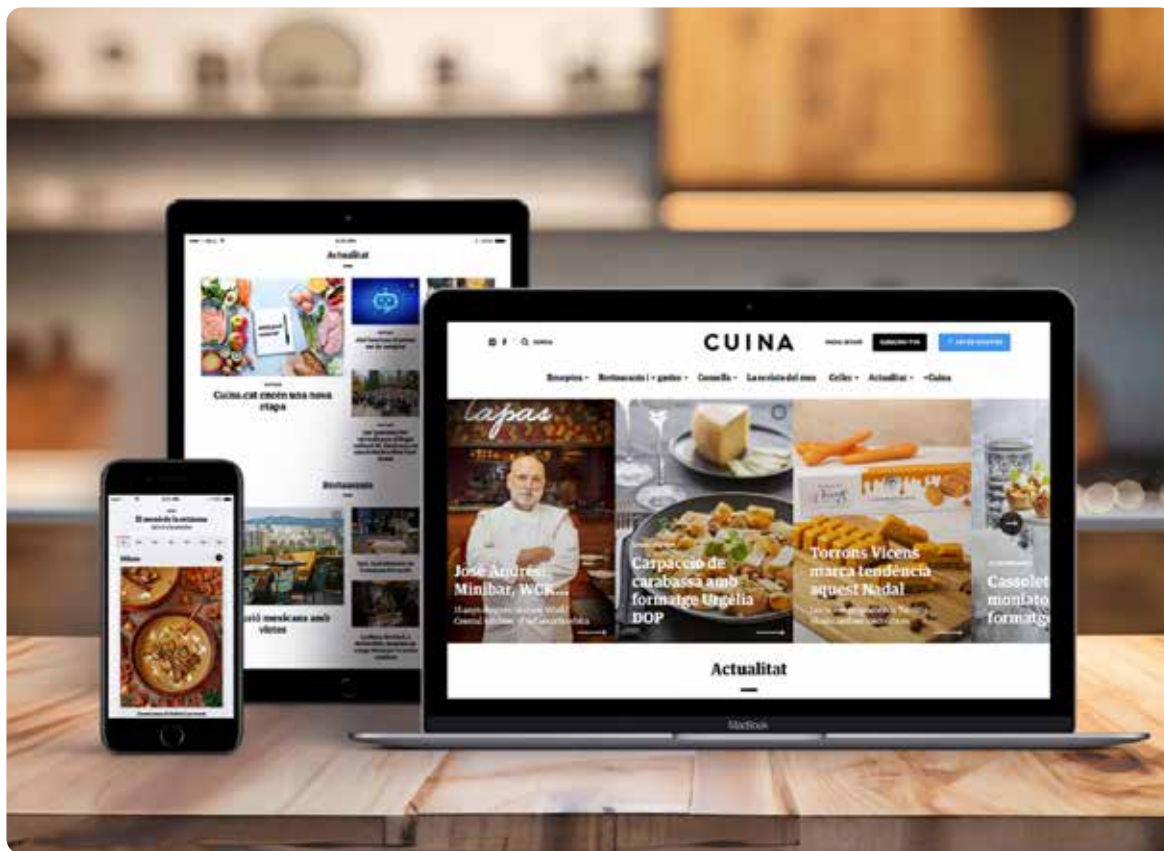
Clàudia Pujol, directora de la revista *Sàpiens*

Aquest 2025, *Sàpiens* ha continuat generant continguts periodístics i històrics de gran impacte social. Ho ha fet portant a la llum històries poc conegudes —com la confraria medieval dels cavallers de Sant Jordi o el tresor de la Generalitat confiscat per les autoritats borbòniques el 1714—, però també obrint debats contemporanis, com el de l'espoli colonial encara present en alguns museus catalans. Coincidint amb el cinquantè aniversari de la mort de Franco, hem publicat un número especial per contribuir al debat públic des del rigor i la divulgació, acompanyat d'un cava commemoratiu inspirat en els brindis clandestins amb què moltes famílies van celebrar, en privat, la fi de la dictadura. En un moment de profunda transformació del consum cultural, *Sàpiens* continua generant comunitat i prescripció tant des de la revista i el web com a través de les múltiples activitats associades al projecte: conferències, premis, viatges i experiències culturals.

Caterina Úbeda, responsable de projectes digitals a Abacus Mèdia

El gran projecte digital del 2025 d'Abacus Mèdia ha estat la reconceptualització del web de la revista *Cuina*. El nou portal ha recuperat el model de web editorial i ha implementat un mur de pagament, amb l'objectiu de fer créixer el nombre de subscriptors. A més, *Cuina* ha incorporat un *xatbot* de receptes alimentat amb els continguts de www.cuina.cat. El projecte, basat en models avançats d'IA, ha tingut molt bona acollida: en el primer mes de 2025 s'han registrat 2.118 usuaris únics i gairebé 3.000 interaccions. A diferència de *Sàpiens* i *Descobrir*, a *Cuina* s'han mantingut en obert diversos continguts, amb l'objectiu de minimitzar l'impacte que acostuma a tenir la implementació d'un *paywall* sobre l'audiència. Gràcies a aquesta estratègia, el primer mes les pàgines visites han crescut un 3 % respecte del període anterior, amb gairebé 400 nous subscriptors digitals. Tots aquests objectius es reforçaran aquest 2026, un any especialment simbòlic: la revista *Cuina* arriba al número 300 i celebra el seu 25è aniversari.

323

números de la revista *Descobrir*

678.870

revistes impreses al 2025

319

nous subscriptors a *Sàpiens* després
de la campanya del cava commemoratiu
dels 50 anys de la mort de Franco

66.890

números de la revista *Cuina*
venuts durant el 2025

348

receptes publicades a *Cuina*
durant el 2025

Més de **3.500**

assistents al Festival Cultura i Vi,
organitzat pel TRESC a la Conca
de Barberà

Més de **25.000**

vots a la X edició del *Plat favorit* dels
catalans produït amb la revista *Cuina*

29.752

subscriptors

9.585

subscriptors *Sàpiens*

5.277

subscriptors *Descobrir*

4.671

subscriptors *Cuina*

1.418

subscriptors *Arrels*

7.415

subscriptors *Petit Sàpiens*

250

subscriptors *Pequeño Sapiens*

1.136

subscriptors *El Món d'Ahir*

Ramon Torrents, director de SomGranollers

El 2025 ha estat un any de celebracions: el 10è aniversari de *SomGranollers* i la preparació del 25è aniversari de *SomMollet*, les dues capçaleres insígnia de la xarxa de Diaris Som al Vallès Oriental. El gran nombre d'entitats, empreses i institucions que han col·laborat en ambdues efemèrides ha evidenciat que el paper dels nostres mitjans d'hiperproximitat va molt més enllà del fet estrictament informatiu. Els nostres mitjans generen sentiment de pertinença, cohesionen i dinamitzen les comunitats a les quals s'adrecen, i posen el focus en persones i iniciatives que, d'una altra manera, quedarien colgades sota la dictadura de l'algorisme i el *clickbait*. El nostre periodisme proper, propositiu, honest, compromès i amb voluntat de servei públic —en sintonia amb la resta de continguts d'Abacus Mèdia— proporciona context, prescriu i dota la ciutadania d'eines per combatre la desinformació. Cal evitar els deserts mediàtics i preservar el ric ecosistema informatiu de proximitat català, un símptoma inequívoc de salut democràtica en un context cada vegada més amenaçat per la concentració mediàtica.

Àlex Novials, director del Petit Sàpiens

A *Petit Sàpiens* volem posar les bases per aconseguir un país de grans lectors. I, a més, ho volem fer aconseguint que els infants s'ho passin molt bé mentre aprenen coses noves. La capçalera és un èxit consolidat: acaba de celebrar l'edició del número 100 i compta amb la confiança de més de 7.000 famílies i escoles subscrites. També ha impulsat el pòdcast *Van fer història*, amb quatre temporades molt ben acollides, i una col·lecció de llibres il·lustrats. Ara, amb l'objectiu d'apropar el projecte a nous públics, llancem l'edició en castellà, en una aliança estratègica amb *elDiario.es*. Esperem que *Pequeño Sapiens* contribueixi a fomentar el pensament crític, la curiositat i el coneixement entre els més joves. I tant de bo aquest sigui només el primer pas i aviat arribin edicions en moltes altres llengües!

Pol Segarra, product manager de TresC

Amb l'ambició d'esdevenir un projecte de referència en el teixit cultural, aquest 2025 al TRESC hem endegat un il·lusionador procés de transformació. Comprenent el canvi de paradigma en el consum cultural, hem mirat ben endins per entendre qui som, qui volem ser i com podem ser útils per a la cultura del país. Lluny de la idea del club de descomptes, volem ser per als nostres socis aquell amic que crea les ocasions més memorables, recomana els plans més singulars i es compromet amb la cultura del país. Oferint-ne menys, però de més qualitat. Una entitat amb identitat pròpia i amb la capacitat de ser l'eix entre comunitat, territori i cultura. El *Dioptria*, 55, amb més de 2.000 espectadors, l'èxit del festival TRESC-Conca, fora de temporada i de l'àrea metropolitana i la consolidació dels Vespres de la UB com a sinònim de qualitat artística són fites del 2025 que insinuen un 2026 d'èxit.

Abacus Futur

Els experts

Ernest Folch, director editorial general d'Abacus Futur

El 2025 ha estat el primer any complet del nostre projecte editorial, i aquests primers mesos de convivència ens han servit per consolidar la personalitat, l'ambició i l'àmbit d'actuació de cada segell, en un model inèdit que pretén evitar solapaments i aconseguir que totes les editorials es potenciïn i es complementin. La coordinació amb tota la xarxa de llibreries i llibreries Abacus ha permès una exhibició òptima dels nostres títols i una millora molt significativa de les vendes. El 2026 és l'any en què Abacus Futur té l'objectiu d'elevat l'ambició editorial, comunicativa i comercial de tots els segells; focalitzar-se en grans fitxatges i llançaments; potenciar el fons amb campanyes dirigides, i posicionar-se com un actor imprescindible i innovador del panorama editorial català. L'objectiu econòmic és assolir un resultat (EBITDA) de 750.000 euros, que ha de ser, sobretot, la conseqüència de la capacitat de convèncer els diferents actors del sector —llibreteres, periodistes i prescriptors— del talent que hi ha dins del projecte i que cal continuar fent créixer per ser cada vegada més competitius.

210

novetats publicades

575.000

llibres impresos al 2025

21.000

**exemplars del llibre més venut del
2025: *Cor fort*, de Sílvia Soler**

15.000

assistents al Festival Clàssics

470.000

**llibres d'Abacus Futur comprats
pels lectors a llibreries**

I

**títol al top 10 dels més venuts de
no-ficció en català: (10) *Hàbits
atòmics*, de James Clear**

2

**títols al top 10 dels més venuts
de ficció en català: (2) *Cor Fort*,
de Sílvia Soler i (7) *Somiàvem
una illa*, de Roc Casagran**

Ester Pujol, directora editorial de ficció d'Abacus Futur

El 2025 d'Univers ha sigut l'any de la represa. Represa a tres nivells: a Univers, després de l'aturada d'activitat causada per la tempesta Entredos, un any marcat per l'èxit de la novel·la *Cor fort* de Sílvia Soler, una de les veus més consolidades del panorama literari i segon llibre més venut per Sant Jordi, per la publicació del Premi Sant Jordi de Novel·la en coedició amb Òmnium Cultural, que va recaure en la novel·la *Somàvem una illa* de Roc Casagran, i per l'eclosió del fenomen Carla Gracia i *Perfectament imperfecta*. Represa i redisseny a Amsterdam, amb la seva especialització cap a la ficció literària internacional, amb la publicació de May Sarton, Yael Van der Wooden i Amor Towles entre d'altres. Represa a Catedral, amb la publicació de Marlow i Thorogood, amb la intenció de marcar una nova línia, fent èmfasi en les obres de *cozy crime*. I és l'any de naixement de La Col·lectiva, el nou segell de butxaca format pels catàlegs de totes les editorials d'Abacus Futur.

Joan Carles Gurbés, director editorial de no-ficció d'Abacus Futur

El 2025 va ser un any intens en l'àrea de no-ficció. Els ajustos propis de la integració dins del nou ecosistema d'Abacus Futur van comportar nombrosos canvis i un esforç extra per assolir els resultats desitjats. Un cop superades les incerteses inicials, el segon semestre vam enlairar-nos amb força gràcies, sobretot, a l'acollida entusiasta de l'últim llibre de Kilian Jornet, l'impuls del segell en castellà Now Books i la creació d'una col·lecció d'assaig breu [Càpsula], que ens aporta alegries i ens apropa a nous públics. El 2026 l'hem engegat amb grans dosis d'energia, un equip d'editores reforçat i satisfaccions com l'homenatge a Raimon amb la biografia escrita per Miquel Alberola; la visita a Casa Abacus d'una icona mundial com Gisèle Pelicot, o l'èxit per Sant Jordi de *Cuines Pim Pam*, d'Arnau París. I encara tenim moltes sorpreses per oferir-vos!

Pema Maymó, directora editorial d'infantil i juvenil d'Abacus Futur

El 2025 ha estat un any per consolidar llegat, renovar la mirada i reforçar el paper de La Galera i Elastic Books com a segells de referència en literatura infantil i juvenil. Hem publicat els nostres tres premis literaris, hem celebrat una nova Festa de La Galera com a punt de trobada del sector i hem renovat Els Grumets amb una imatge que actualitza una col·lecció emblemàtica i li dona força i presència al punt de venda. També hem obert noves vies amb la sèrie Capibara, convertida en un èxit en còmic per a primers lectors, i hem viscut un moment especialment rellevant i emotiu amb la continuació de *Rovelló* de la mà de Josep Vallverdú. Passat i present del segell connectats a través d'un autor centenari. El 2026 ens planteja el repte d'arribar a més lectors fent créixer catàleg i reforçant el fons, aprofitant el dinamisme del segment juvenil i recuperant presència amb estratègia, no amb volum.

Roger Aluja, editor de *La Casa dels Clàssics*

Durant aquest exercici, *La Casa dels Clàssics* ha continuat consolidant la seva aposta per l'excel·lència i la qualitat com un dels eixos estratègics del seu projecte editorial. Els reconeixements obtinguts aquest darrer any per les traduccions publicades a la col·lecció «Bernat Metge Universal» en són una mostra destacada: Premi Ciutat de Barcelona de Traducció per *Middlemarch*, de George Eliot; Premi Àngel Crespo de traducció per *Ànimes mortes*, de Nikolai Gogol, i Premi Crítica «Serra d'Or» de traducció per *Germinal*, d'Émile Zola. De cara al 2026, continuarem treballant amb la mateixa exigència i amb el mateix rigor hereus de la tasca de la centenària col·lecció de clàssics grecs i llatins «Bernat Metge» per refermar el prestigi i la difusió de les nostres publicacions.

Maria Nadal, editora d'*Arcàdia*

Durant aquest exercici, *Arcàdia* ha consolidat el seu posicionament com a espai de referència en la difusió del pensament contemporani i el debat de les idees, reforçant una trajectòria editorial de més de vint anys compromesa amb el coneixement rigorós i la reflexió crítica. La incorporació d'*Arcàdia* al grup Abacus Futur representa un pas estratègic que permet ampliar l'abast del projecte, arribar a nous públics i impulsar nous formats i espais de debat. Els reconeixements obtinguts aquest darrer any també posen en valor la qualitat del catàleg editorial, amb premis destacats com el Premi Crítica Serra d'Or de Recerca 2026 per *El carro de fenc*, de Jaume Terradas, i el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians per *La servitud dels protocols*, d'Ingrid Guardiola.

“La coordinació amb tota la xarxa de llibreries i llibreries Abacus ha permès una exhibició òptima dels nostres títols i una millora molt significativa de les vendes”

Abacus Idea

Els experts

Marc Roma, director d'Abacus Idea

Plat en blanc és una d'aquestes aventures documentals d'èxit que parteixen de l'ambició d'explicar històries internacionals a partir del millor talent del país. Oriol Castro, Eduard Xatruch i Mateu Casañas, tres cuiners catalans s'enfrontaven al repte de la seva vida: ser considerats el millor restaurant del món. Faltaven sis mesos per a l'entrega del The World's 50 Best Restaurants quan els vam convèncer que ens obrissin les portes del Disfrutar, el restaurant, i de les seves vides. La seva aventura té tot el que desitjàvem: personatges brillants i referents al món, històries amb tensió... i emoció, molta emoció. El resultat del premi el deuen saber: van guanyar. Van recollir el premi a Las Vegas, entre llàgrimes i llums de neó. I nosaltres, testimonis privilegiats, en vam fer un documental emotiu i íntim, estrenat al Festival Docs Barcelona i que va liderar el prime time a Catalunya dins el Sense Ficció. Ara ja està recorrent el món. S'ha estrenat ja a Bèlgica i està en procés de venda en d'altres països d'Europa i el món.

Eva Torres, directora adjunta d'Abacus Idea

Aquest 2025 hem seguit consolidant Abacus Idea, produint més de 90 projectes que apropen la nostra cultura amb innovació i creativitat, gràcies a l'equip i a la xarxa amb *Sàpiens*, *Cuina*, *Descobrir*, *TRESC* i *Habilis*. Hem afiançat la nostra relació amb la CCMA amb pòdcasts com *Van fer història*, *Si les parets parlessin* i *En defensa de Companys* (Premi Sonor 2026), i en l'àmbit audiovisual amb les segones temporades de *Jo mai mai* i *Cita bestial*, formats infantils com *Fang!* i grans documentals com *Plat en blanc* o *Hristo*; i n'hem iniciat de noves, produint *El Juicio* per a RTVE. D'altra banda, celebrem l'èxit d'*Ulls de la història*, el creixement creatiu en continguts digitals i editorials, i el naixement de nous projectes d'èxit, com el festival TresC Conca i vi. Estic ben segura que el 2026 seguirem creixent e innovant; tenim la visió, l'ambició, un gran equip i els companys de viatge per continuar transformant grans idees en millors històries i experiències.

Lida Amengual, directora de desenvolupament d'Abacus Idea

Desenvolupar és idear, pensar i fer evolucionar una idea cap a quelcom que pot arribar a ser real. És part de fer créixer un negoci. L'any 2025 ha estat l'any d'endregar i de sistematitzar el desenvolupament d'Abacus Idea, l'any d'entrenar-nos molt, de provar-nos, d'assaig i error per trobar la mesura justa i el camí correcte. Durant aquest any hem presentat 29 licitacions i desenvolupat més de 150 projectes, alguns s'han quedat en estadis primigenis i d'altres han anat prenent forma per acabar fent-se realitat al 2026 o en un futur proper. És el cas dels documentals *Gaudí* i *Samaranch*, que es produiran aquest 2026, o de les pel·lícules *Amèrica* i *Noruega*, que molt probablement es rodaran en els propers dos anys. Aquest 2026 ha de ser l'any de la consolidació del nostre sistema de desenvolupament per poder ser més selectius en els projectes i més exitosos en els resultats.

Iago Blasi, director de continguts d'Abacus Idea

Els Ulls de la Història ha estat un dels projectes estratègics d'Abacus Idea durant el curs present. Els *Ulls* plantegen una nova interpretació —en fons i forma— del principals béns patrimonials del nostre país, incorporant nous relats i noves tecnologies, com les experiències de realitat virtual. El projecte compta amb dos eixos d'acció: una intervenció museogràfica integral en els mateixos monuments i uns dispositius, en forma d'experiències de realitat virtual, itinerant per tot el territori, destinats als alumnes d'ESO. Val a dir que aquesta darrera acció, ha esdevingut pionera al món. Els *Ulls de la Història* ha obtingut un retorn excel·lent, tant a nivell nacional com internacional, i ha estat nominat als prestigiosos XXIV Museums + Heritage Awards, una de les principals cites internacionals del sector museístic i patrimonial. I encara més important que això, podem afirmar que tot el projecte s'ha desenvolupat a partir dels eixos que defineixen la identitat i la fortalesa de d'Abacus. La creació de continguts de qualitat, amb l'objectiu de provocar un impacte positiu en la nostra societat.

92

projectes produïts

20

hores de pòdcasts

2.344

pàgines de projectes
editorials culturals

70.000

visitants als monuments del projecte
Els Ulls de la Història

1.250.000

espectadors de la sèrie Jo Mai Mai 3
a la plataforma 3Cat

14

artistes

7

municipis

3.500

assistents

al primer festival TresC Conca i Vi, produït conjuntament amb el TresC

Abacus i les persones

1.071.322

socis de consum

544

socis de treball

116

nous socis de treball

39 anys

mitjana d'edat dels socis
de treball i treballadors

22.439

hores de formació producte
com a millora contínua

10.355

hores totals de formació

1.183

hores de formació en
empoderament femení

1.435

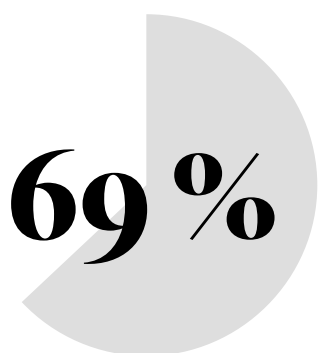
hores de formació en
creixement directiu

80

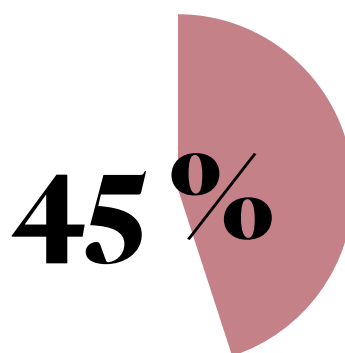
**persones formades en
sensibilització de gènere
i protocol d'assetjament**

4

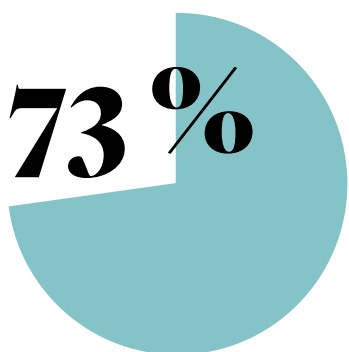
**establiments Abacus que
esdevenen punts lila contra
les violències masclistes**

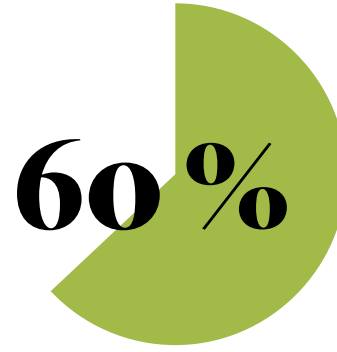
dones al Consell Rector

dones al Comitè de Direcció

**dones a comandaments
intermedis**

**dones promocionades
internament**

Abacus i el medi ambient

55.000

fulls de paper reciclats a serveis centrals

90.000

fulls de paper reciclats a la central
logística durant el 2025*

77.880*

brics de cartró reutilitzats

35*

arbres salvats

3.009,3 kg*

d'estalvi en emissions de CO₂

*Abacus, a través dels serveis de Suara, fa servir productes de neteja sostenibles fets amb Fiberpack®, un sistema innovador que permet obtenir paper i dispensadors a partir de reciclatge d'envasos de cartró per a begudes.

13.83%

increment del consum d'aigua a la central logística respecte a 2024

-22.40 %

reducció del consum de litres de combustible per cada 100 km en els vehicles corporatius respecte de 2024*

2.28%

increment de la classificació de residus a la central logística respecte a 2024

5.12%

increment del consum d'aigua a serveis centrals respecte a 2024

-3.2%

reducció del consum elèctric a la central logística respecte a 2024

-13.32%

reducció del consum elèctric a serveis centrals respecte a 2024

Certificació Fitwel

Per promoure el benestar i la salut de les persones de la central logística.

Certificació Breeam

Que acredita la central logística com a edifici sostenible.

ISO 9001

Que certifica que els productes que distribueix Abacus compleixen amb els requisits de millora contínua de la qualitat.

ISO 14001

Que certifica el sistema de gestió ambiental.

Abacus i els productes

575.000

llibres impresos

3,72 M €

inversió en tecnologia

92

projectes produïts a Abacus Idea

678.870

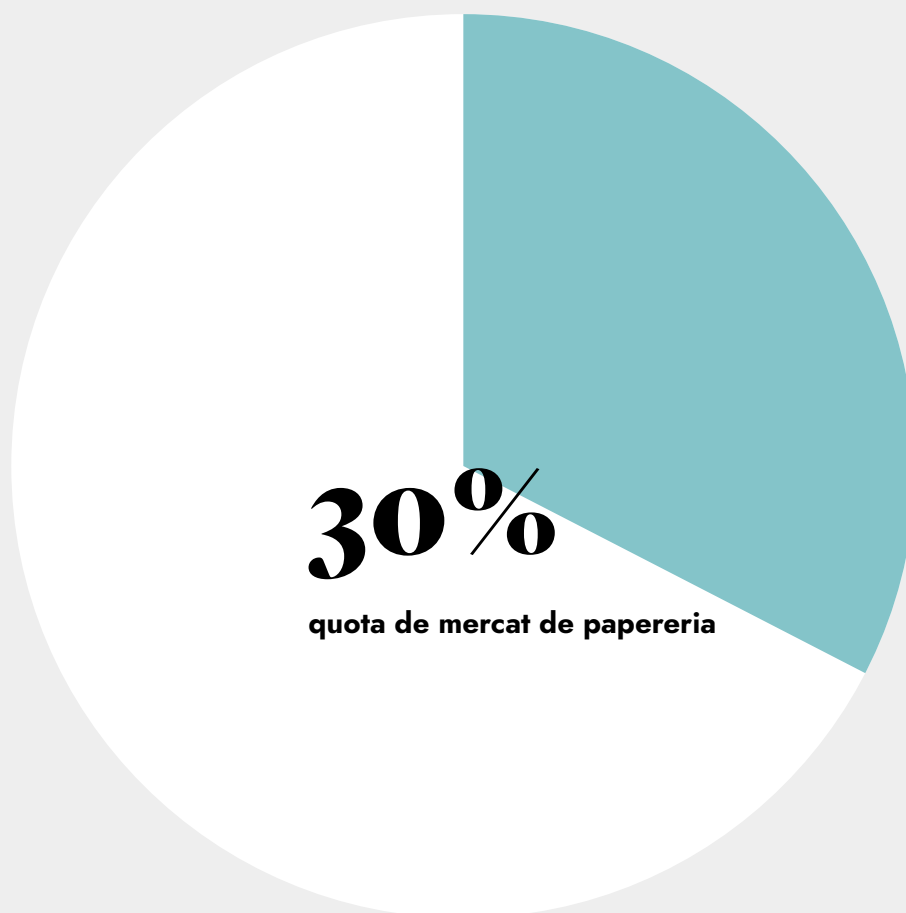
revistes impreses al 2025

1.138.693

joguines venudes

155.756

paquets de fulls venuts

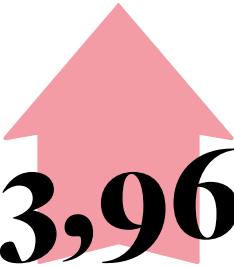
Abacus en xifres

144 M €

facturació al 2025

18 M €

en capital social voluntari

13,96 %

increment de les vendes
a les llibreries reformades

6,7 M €

resultats marge ebitda

59.660 €

destinats al Fons d'Educació i
Promoció del Cooperativisme

6,2 M €

en títols participatius
per comprar edificis

45

llibreries

29.752

subscriptors

1.420

activitats culturals realitzades al 2025

3.432.477

tiquets de caixa emesos al 2025

463.220

socis que han comprat almenys
un cop al 2025

Compromís cooperatiu amb la cultura, l'educació i la cohesió social

Fidel als seus valors fundacionals, Abacus manté un compromís actiu amb iniciatives culturals, educatives i socials d'arreu del territori. Al llarg de l'any, la cooperativa ha impulsat i donat suport a projectes vinculats a la promoció de la llengua catalana, la inclusió social, l'educació i l'enfortiment del teixit associatiu i comunitari, amb la voluntat de fer accessibles la cultura, la lectura i els recursos educatius, i de contribuir a una societat més cohesionada i compromesa amb el bé comú.

1.000 €

Fundació Ateneu Sant Roc

Suport a projectes educatius i culturals impulsats des de Badalona per fomentar l'ús social del català, reforçar la cohesió comunitària i generar oportunitats educatives en entorns amb especial vulnerabilitat social.

10.000 €

**Premi d'Honor de les Lletres
Catalanes - Òmnium Cultural**

Col·laboració amb el principal reconeixement a les trajectòries que han contribuït de manera decisiva a la llengua, la cultura i el pensament en català, reafirmant el compromís d'Abacus amb la cultura del país.

556 €

Fundació Hospital de Dia de Nou Barris

Col·laboració amb el concurs de fotografia impulsat pels hospitals de dia de salut mental juvenil de Catalunya, una iniciativa artística i comunitària adreçada a joves amb trastorn mental greu per fomentar l'expressió creativa i la participació social.

2.000 €

Premis Ramon Barnils

Suport a una iniciativa que reivindica un periodisme rigorós, independent i compromès amb la qualitat informativa, la llengua catalana i la defensa dels valors democràtics.

136 €

Projecte Tàndem FP Ateneus Gironins

Aportació de material educatiu per contribuir a projectes de formació professional vinculats als ateneus gironins i orientats a promoure el cooperativisme entre els centres educatius.

200 €

Premis Agència Tributària

Col·laboració amb iniciatives de reconeixement vinculades al servei públic i a la promoció de la participació i el compromís col·lectiu.

2.500 €

Sambori

Suport a una de les entitats de referència en la promoció de la llengua i la cultura catalanes al País Valencià, especialment a través d'iniciatives educatives i de foment de la lectura.

550 €

Associació Tecla Social

Aportació destinada a impulsar activitats socials i educatives orientades a la inclusió, l'acompanyament i la igualtat d'oportunitats per a persones i col·lectius vulnerables.

150 €

Festa Universitat Pompeu Fabra

Col·laboració amb una iniciativa universitària que promou la llengua catalana, la cultura i la participació de la comunitat educativa en un entorn de celebració i reflexió compartida.

2.330 €

Fundació Pare Manel

Suport a projectes socioeducatius que treballen amb infants, joves i famílies en situació de vulnerabilitat, promovent oportunitats educatives, cohesió social i igualtat d'oportunitats.

1.000 €

“FEEMCAT - Congrés de Matemàtiques”

Col·laboració amb el congrés impulsat per la Federació d'Entitats per a l'Ensenyament de les Matemàtiques a Catalunya per fomentar la divulgació científica, la innovació pedagògica i la millora de l'educació matemàtica.

3.600 €

València al cor: Camacuc

Suport econòmic a través de la campanya solidària “València al cor” per a projectes culturals afectats per la DANA, contribuint a preservar iniciatives vinculades a la llengua, la cultura i l'educació en un moment especialment complex per al territori.

635 €

Tot Raval - Biblioteca de Sant Pau

Aportació de llibres en hindi i bengalí per ampliar els recursos de la biblioteca de Sant Pau i afavorir l'accés a la lectura, la inclusió cultural i la diversitat lingüística al barri del Raval de Barcelona.

2.500 €

DHUB

Col·laboració amb iniciatives culturals i de pensament impulsades des del Disseny Hub Barcelona, un espai de referència en creativitat, innovació i reflexió contemporània.

3.000 €

Fundació Full

Suport a projectes de foment de la lectura i de promoció social de la llengua catalana, contribuint a reforçar els hàbits lectors i el paper de la cultura com a eina de transformació social.

La veu del soci de consum

La veu del soci de consum

Alba Castellví Miquel,
Sòcia de consum de Torrelavit i membre del Consell Rector

Quan penso en què significa Abacus per a mi, no penso només en una cooperativa ni en una marca vinculada a la cultura i a l'educació. Penso en una manera d'entendre el país i la vida col·lectiva. Abacus forma part de la memòria de diverses generacions perquè ha estat, durant molts anys, un espai de recursos per a famílies, mestres i infants. I ho vol ser, amb més força, en un moment social i cultural especialment complex.

La meva vinculació amb Abacus és la d'una professional autònoma que treballa amb famílies i docents, i que participa al Consell Rector des de la voluntat de contribuir a un projecte que considera valuós. Per això la meva mirada sobre el projecte és sobretot educativa i humana.

En un temps marcat per la rapidesa, la digitalització i el consum constant d'estímul, valoro que Abacus continuï defensant espais de criteri, de trobada i de cultura compartida. Em sembla important que sigui una institució que no funcioni únicament segons la lògica del benefici econòmic, sinó també amb la lògica de la responsabilitat social i comunitària. El cooperativisme, en aquest sentit, no és només una forma de gestió: és una manera d'entendre les relacions, la presa de decisions i el compromís amb el bé comú.

Treballant amb famílies i escoles, veig sovint la necessitat de referents estables i de llocs que ajudin a donar sentit. I Abacus aquí hi té un lloc singular: perquè connecta educació, cultura i comunitat. I perquè manté viva una idea que considero essencial: que educar no és només preparar per produir, sinó ajudar a créixer persones capaces de repensar, crear, compartir cultura per conviure i participar amb sensibilitat.

Formar part del Consell Rector m'ha fet valorar encara més la responsabilitat de sostenir un projecte col·lectiu amb mirada llarga. El 2025, per a mi, ha mostrat com Abacus pot ser una institució fonamental per construir país a través de la cultura i l'educació, anant encara més enllà dels ideals que ens van fer néixer.

Carlos del Hoyo Gutiérrez,
Soci de consum de Santa Coloma de Gramenet

Com a mestre, sempre he entès l'educació i la cultura com a eines per transformar i cohesionar la societat. Per això, Abacus ha estat present al llarg de tota la meua vida. A Santa Coloma de Gramenet, on va néixer el model d'immersió lingüística, la cooperativa va tenir un paper clau als anys vuitanta fent accessibles llibres, materials i cultura a moltes famílies com la meua. Per a mi, Abacus és una manera d'entendre el país: posant les persones, la cultura i l'educació al centre. Ara, com a pare, em fa il·lusió saber que els meus fills també poden créixer amb aquests mateixos valors.

Eva Torrents Pujadas,
Sòcia de consum de Girona

El meu vincle amb Abacus ve de molts anys enrere, i sempre l'he sentit com molt més que una cooperativa: és un projecte estratègic i de país. Crec profundament en la necessitat de treballar l'educació i la cultura des de la responsabilitat, el compromís i la mirada col·lectiva. Això va de futur. És des del present, sumant-nos a comunitats compromeses com Abacus, que l'hem de construir plegats.

Amparo Gómez Castillo,
Sòcia de consum de València

Per a mi, Abacus és molt més que una cooperativa; és un refugi cultural i afectiu que batega amb força. En este 2025, ser sòcia de consum i delegada ha refermat el meu vincle amb una comunitat que alimenta l'ànima, transformant la cultura i l'educació en punts de trobada reals. Abacus representa el meu compromís compartit, una llar on créixer, transformar el nostre entorn i teixir lligams humans profunds basats en l'estima i la cooperació.

Marisol García Martínez
Sòcia de consum de Tarragona

Soc sòcia de consum de Tarragona i Abacus ha estat, des de sempre, la meua llibreria de referència. Amb els anys, s'ha convertit en un espai molt vinculat tant a la meua vida personal com a la meua vocació professional. Com a mestra d'educació infantil i gran apassionada de la lectura, hi trobo inspiració, creativitat i recursos que m'ajuden a créixer i a continuar aprenent. Valoro especialment poder-hi trobar llibres, materials educatius i jocs que fomenten l'aprenentatge, la convivència i la descoberta. També m'agrada mantenir-me al dia de les novetats literàries i reconnectar amb el gust per la lectura que intentem transmetre cada dia als infants. Per a mi, Abacus és molt més que una llibreria: és un punt de trobada per llegir, crear i jugar.

Júlia Petit Terradas,
Sòcia de consum de Barcelona i membre del Consell de Consumidors

Per a mi, Abacus representa una manera de construir comunitat a través de la cultura, l'educació i la participació. Formar part del Consell de Consumidors m'ha permès conèixer de prop el funcionament cooperatiu i valorar la importància de la governança democràtica, la corresponsabilitat i el compromís amb el retorn social. També és un espai d'intercanvi molt enriquidor, on coincideixen persones amb experiències i trajectòries diverses que aporten mirades complementàries sobre els projectes de la cooperativa. Aquesta diversitat reforça la capacitat d'Abacus per connectar amb la societat i generar un impacte cultural i social positiu. Per això considero essencial preservar i enfortir espais com aquest, compromesos amb la cultura, el pensament crític i el bé comú.

Josep Maria Gil Martínez,
Soci de consum de Barcelona

Soc veí de la Sagrera i faig voluntariat a l'associació veïnal del barri. Quan necessitem material d'oficina o fer cartells, de manera natural anem a la botiga de Sant Andreu. Tot i això, jo sempre he relacionat la cooperativa amb el món de l'ensenyament. De fet, molt abans de ser-ne soci, ja utilitzava el carnet d'Abacus (foto) de qui va ser mare dels meus fills i mestra de la cooperativa Icària i de l'escola El Sagrer. Ara, soc un incondicional d'Abacus quan haig de regalar joguines o llibres per a la meva neta Lia i els meus nets Nil i Tim.

Si la Marta Mata no hagués existit, Abacus tampoc

M. Assumpta Baig Torras

Sòcia de consum i presidenta de la Fundació Marta Mata

L'àvia i la neta passegen pels passadissos d'un dels centres d'Abacus de Catalunya. Aquest és molt gran, i es pot confondre amb un centre comercial més, dels que la petita està acostumada a passejar-hi i comprar.

L'àvia, mestra, nascuda als inicis dels anys cinquanta, desitja explicar-li a la neta la seva vivència com a mestra de la renovació pedagògica. Cal, però, cercar la pregunta adient per estimular la seva curiositat. La neta se li avança i li pregunta:

—Àvia, perquè aquí no hi ha menjar, ni productes de neteja?

L'àvia respon ràpidament, i molt astutament pensa un seguit més de preguntes per estimular la seva curiositat.

—Saps com es diu aquesta botiga? I per què va començar a funcionar? I qui...

—Àvia, estem a Abacus. Tu coneixes qui són? Va, explica'm, una de les teves històries, que sembla que tot ho saps. —Nena... és que ja tinc un bon grapat d'anys... Surten i en el primer banc a l'ombra l'àvia comença:

—Enguany, any 2026, fa cent anys que va néixer una neta que van anomenar Marta, els seus cognoms Mata Garriga.

—Uhm!!! Aquest nom me l'has dit en altres ocasions... Va, explica'm, que ja vull saber qui és la Marta. Ai!! Ja he oblidat els cognoms.

“Abacus va néixer el 1968 de la mà de mestres i famílies vinculats a Rosa Sensat per proveir les escoles renovadores dels materials necessaris per transformar l'educació”

— La Marta Mata Garriga, va néixer a Barcelona. La seva mare era mestra i el seu pare enginyer. Els dos procedien del Baix Penedès. La Marta de petita va gaudir d'una molt bona escola, l'escola de la República. Mai la va oblidar, ben al contrari, quan va ser gran va treballar molt i molt per recuperar-la després de la maleïda guerra i que en el franquisme... es tornés a l'escola més tradicional.

L'àvia s'emociona i la neta reclama.

— I què més àvia? No m'expliques res d'Abacus...

— Tot arribarà. Els anys seixanta del segle passat van aflorar moltes iniciatives diverses a l'entorn del món de l'educació i la cultura, en més d'una la Marta Mata hi va ser des del primer moment, com edicions La Galera, Cavall Fort, i l'editorial Teide, que publica *Beceroles*, el primer llibre en català que entra a l'escola durant el franquisme. La seva autora és l'Àngels Garriga, la mare de la Marta.

— Només un llibre en català a l'escola? I què més àvia? I Abacus?

— A poc a poc, ja hi estem arribant. Durant aquests anys seixanta un grup de 7 persones, entre elles la Marta, va fundar una escola de

mestres amb el nom d'una altra mestra, Rosa Sensat. Volien fer una acció decidida de formació de mestres, que era inexistent a l'escola oficial. Tenien el convenciment que era un tema clau per a qualsevol canvi en l'educació. La direcció de Rosa Sensat se li va encarregar a Marta Mata.

— I què més àvia? I Abacus què?

— Ara sí que ja hi arribem. A l'entorn de l'escola de mestres Rosa Sensat, i de les escoles d'estiu que van refundar, s'hi van agrupar una colla de mestres joves que, juntament amb pares i mares inquiets per l'educació dels seus fills, crearen noves escoles renovadores per treballar conjuntament per una escola activa i catalana. Aquestes escoles per al seu funcionament necessitaven disposar d'un material adequat per tirar endavant una bona pedagogia i l'any 1968 van crear Coordinació Escolar i la Cooperativa Abacus, que es van ubicar al pis del carrer París 204 on s'acabava d'instal·lar Rosa Sensat.

— Ara hem arribat a Abacus. Àvia, com t'enrotlles! I què és una cooperativa?

— Una cooperativa és com una empresa, però la propietat és de les persones, en aquest cas van ser les escoles, que en formaren part, i que la van crear per satisfer necessitats comunes. El primer director d'Abacus va ser un cunyat de la Marta Mata.

— I què més àvia?

— Al cap d'uns anys, no ho recordo bé, la cooperativa va passar a tenir socis, això s'anomena cooperativa de consum. Més endavant els treballadors d'Abacus també van entrar com a socis a la cooperativa.

— Àvia, i encara és cooperativa?

— I tant, i ja fa 58 anys! Jo quan compro i vaig a pagar sempre em demanen el carnet de sòcia.

— I on venen menjar i productes de neteja poden ser cooperatives?

— Bona pregunta. Poden ser-ho, però en general no ho són. En una cooperativa les decisions importants es prenen democràticament, els beneficis es reinverteixen o es reparteixen de manera equitativa i es prioritza l'impacte social i col·lectiu.

— I la Marta Mata, què hi té a veure amb Abacus?

— A veure, pensa-hi. Qui impulsa els anys seixanta l'escola de mestres Rosa Sensat, la renovació pedagògica i...

— Ah, clar! La Marta Mata.

— No oblidis, però, que la Marta Mata, que ens deixa un gran llegat en el món de la pedagogia, entre altres, el construeix sempre amb altres persones, en equip, sent-ne ella la líder i l'ànima impulsora.

— Àvia, i si la Marta no hagués existit, Abacus tampoc existiria.

— En tot cas seria una altra història...

Llegir, crear, jugar

Abacus és més al Dia Abacus

El diumenge 26 d'octubre, més de 5.000 persones van passar pel Disseny Hub Barcelona (DHub) per participar en la segona edició del Dia Abacus. Ni la pluja de primera hora va impedir que la jornada es convertís en una gran celebració col·lectiva de la cultura, l'educació i el cooperativisme, consolidant-se com una de les cites més singulars del calendari cultural i social del país.

Sota el lema "Llegir més, jugar més, crear més: descobreix per què Abacus és més", la cooperativa va desplegar una jornada oberta i transversal que combinava pensament crític, experiències culturals i activitats familiars amb una idea de fons clara: reivindicar la cultura i l'educació com a eines per construir una societat més lliure, crítica i cohesionada.

Al llarg del dia, figures com Benoît Hamon, Pablo Iglesias, Jaume Roures, Samantha Hudson, Elvira Dyangani, Mònica Terribas o David Bueno van posar sobre la taula alguns dels grans debats contemporanis: el poder de les plataformes tecnològiques, el futur dels mitjans de comunicació, la llengua, la memòria col·lectiva o el paper del cooperativisme davant els reptes globals. Les converses van conviure amb tallers creatius, activitats infantils, propostes vinculades a la tecnologia i espais de joc i lectura que van omplir el DHub durant tota la jornada.

Més enllà del programa, el Dia Abacus va tornar a evidenciar el valor de generar espais físics de trobada, reflexió i comunitat en un moment marcat per la fragmentació digital i la concentració del poder cultural i tecnològic. Una jornada amb ànima de plaça pública que expressa, de manera tangible, el model d'Abacus: una empresa cooperativa que posa la cultura i l'educació en mans de la gent i les entén com a eines de transformació social.

Oriol Soler, director general d'Abacus, i Jaume Roures, productor audiovisual

"No n'hi ha prou amb explicar que Abacus és més; cal que Abacus sigui encara molt més." Amb aquesta idea, Oriol Soler i Jaume Roures van reflexionar sobre la transformació d'Abacus i sobre la necessitat de continuar creixent per protegir la cultura, reforçar l'educació i generar ecosistemes propis davant la concentració del poder cultural i tecnològic. Tots dos van reivindicar el paper de la cooperativa com una eina de transformació social i de construcció col·lectiva al servei del país.

**Juan Antonio Pedreño, Simone Gamberini, Maravillas Rojo
i Víctor Meseguer**

“El cooperativisme no és només una alternativa econòmica, sinó una manera d’entendre la democràcia i la societat.” Amb aquesta idea, Juan Antonio Pedreño, Simone Gamberini, Maravillas Rojo i Víctor Meseguer van compartir una reflexió sobre el paper del model cooperatiu davant dels grans reptes globals. En un context marcat per la concentració econòmica, la digitalització accelerada i l’augment de les desigualtats, van defensar el cooperativisme com una eina capaç de construir societats més democràtiques, justes i sostenibles.

**“El cooperativisme
no és només
una alternativa
econòmica, sinó una
manera d’entendre
la democràcia i la
societat”**

Marina Massaguer, filòloga i directora de l'Àmbit de Formació i Foment del Consorci per a la Normalització Lingüística
"Per què el català és tan important?" A partir d'aquesta pregunta, Marina Massaguer va reflexionar sobre la situació actual de la llengua i sobre els processos de subordinació i minorització que en dificulten l'ús quotidià. "El fet de poder o no poder utilitzar la teva llengua en totes les situacions afecta la manera com vius", afirmava, posant de manifest que la llengua no és només una eina de comunicació, sinó també una qüestió vinculada a la identitat, les oportunitats i la manera de relacionar-nos amb l'entorn. Massaguer va defensar la necessitat de garantir espais de convivència lingüística des de la llibertat i la cohesió social.

Blanca Pujals, editora de Viena

Per què hi ha llibres que travessen segles i continuen parlant-nos avui? Aquesta és la pregunta que va centrar la conversa amb Blanca Pujals, que va reivindicar la vigència dels clàssics i la seva capacitat d'interpel·lar generacions molt diferents. Segons l'editora de Viena, aquestes obres sobreviuen perquè aborden emocions i experiències humanes universals. En aquest sentit, també va reivindicar el paper de la cultura com a eina d'emancipació i va defensar que l'accés als llibres i al pensament no pot quedar restringit a una elit. "On no hi ha cultura, no existeix llibertat", va afirmar.

Mario Obrero, poeta

La diversitat lingüística com a espai de trobada i no de confrontació va centrar la intervenció del poeta madrileny Mario Obrero. A partir de la idea d'imaginar un món amb una sola llengua, va reflexionar sobre els prejudicis que sovint envolten les llengües i sobre la necessitat d'entendre-les com una riquesa compartida. Obrero va defensar que viure entre diverses llengües és una oportunitat per entendre millor el món i també a nosaltres mateixos.

María Pousa, bibliotecària

La biblioteca escolar com a refugi, espai de descoberta i eina d'equitat. Aquesta va ser una de les idees centrals de la intervenció de la gallega María Pousa, que va reivindicar aquests espais com a peces clau per garantir la igualtat d'oportunitats i fomentar el pensament crític des de la infància. "Hem d'oferir un espai educatiu que sigui un espai d'equitat i d'igualtat per al nostre alumnat", va defensar. Més enllà dels llibres, Pousa va posar en valor les biblioteques com a llocs de comunitat, creativitat i acompanyament.

**David Fernández, activista,
i Mònica Terribas, periodista**

Qui són els nostres referents i què diu això de nosaltres? A partir d'aquesta pregunta, David Fernández i Mònica Terribas van conversar sobre les figures que condicionen la nostra manera d'entendre el món i de prendre decisions. Més enllà de la fama o l'èxit públic, tots dos van reivindicar referents vinculats a la coherència, el compromís i el sentit crític. "Quan has de prendre una decisió molt difícil, en qui penses? Què hauria fet aquella persona? Aquí és on apareixen els veritables referents."

Benoît Hamon, exministre francès i excandidat a la presidència de la República; Pablo Iglesias, exvice-president segon del Govern d'Espanya i exministre de Drets Socials i Agenda 2030, i Gemma Nierga, periodista

El poder creixent de les grans empreses tecnològiques i la seva influència sobre la democràcia van centrar la conversa entre Benoît Hamon, Pablo Iglesias i Gemma Nierga. Durant el debat, van alertar dels riscos d'un model dominat per plataformes privades capaces de condicionar el debat públic i els comportaments socials, i van defensar la necessitat de recuperar sobirania democràtica i esperit crític davant del poder algorítmic. Tots van coincidir en una idea central: “La prioritat de les prioritats és invertir en la intel·ligència humana.”

“La prioritat de les prioritats és invertir en la intel·ligència humana”

Carla Gracia, escriptora, i Ester Pujol, editora d'Abacus

Què implica fer créixer un llibre? Carla Gracia i Ester Pujol van conversar sobre la relació entre autora i editora i sobre la dimensió artesanal i emocional del treball editorial. A partir de l'experiència compartida amb la novel·la *Perfectament imperfecta*, van reflexionar sobre la diferència entre escriure i editar, i sobre la importància de l'acompanyament en el procés creatiu. “Un editor és una llevadora, però també un jardiner, un publicista i un guardaespalles”, va resumir Ester Pujol.

Elvira Dyangani Ose, directora del MACBA

“Si tanquéssim els museus demà, qui vindria a reclamar-los?” Amb aquesta pregunta, Elvira Dyangani va obrir una reflexió sobre quin paper han de tenir avui les institucions culturals i quina relació mantenen amb la ciutadania. La directora del MACBA va defensar museus capaços de generar pensament crític, comunitat i experiències compartides, més enllà de la lògica de les grans exposicions de consum ràpid.

Txell Feixas i Cristina Mas, periodistes

La situació a Palestina va ser abordada des d’una mirada periodística i humanitària per Txell Feixas i Cristina Mas, que van posar el focus en la vulneració sistemàtica dels drets humans i en l’impacte del conflicte sobre la població civil, especialment els infants. A partir del llibre col·lectiu *Un crit pels infants de Gaza*, editat per l’editorial d’Abacus Ara Llibres, van reflexionar sobre la responsabilitat dels mitjans, la societat i la comunitat internacional davant del patiment i la deshumanització. “No estem davant d’una guerra, estem davant d’un genocidi”, van advertir.

Maria Truñó, politòloga i psicòloga social

Posar la infància al centre de les decisions col·lectives va ser l'eix de la intervenció de Maria Truñó, membre del Consell Rector d'Abacus, que va reivindicar infants i adolescents com a subjectes de ple dret. A partir d'una cita de Nelson Mandela —“No hi ha cap revelació de l'ànima d'una societat com la manera com tracta els seus nens i nenes” —, va defensar que la qualitat democràtica d'una societat també es mesura per la manera com protegeix, escolta i acompanya la seva infància.

“Què hi ha de
més divertit
que poder ser
qui tu ets?”

**Samantha Hudson, activista,
i Ana Polo, periodista**

Humor, irreverència i crítica social van marcar la conversa entre Samantha Hudson i Ana Polo sobre els canons de bellesa i la relació entre estètica, poder i desigualtat. Totes dues van qüestionar una indústria que converteix la imatge en un marcadore econòmic i social, i van reivindicar el dret a construir identitats pròpies al marge de les normes imposades. “Què hi ha de més divertit que poder ser qui tu ets”, va resumir Samantha Hudson.

Iago Blasi, creador de contingut a Abacus Idea

Patrimoni, tecnologia i educació es van combinar a *Els Ulls de la Història*, el projecte presentat per Iago Blasi per explorar noves maneres d'explicar i experimentar el passat. A través d'experiències immersives i recursos pedagògics, la iniciativa proposa revisar els relats tradicionals i incorporar mirades més diverses i inclusives. "No podem canviar el passat, però sí explicar-lo d'una altra manera per construir un futur millor", va afirmar.

Elisabet Pedrosa, periodista

"L'educació salva vides si ho fem bé, perquè l'educació també pot destrossar vides." Amb aquesta idea, Elisabet Pedrosa va posar el focus en la responsabilitat col·lectiva que implica educar i acompanyar infants i adolescents. La periodista va reivindicar l'escolta, la presència adulta i l'acompanyament emocional com a elements essencials per construir vincles de confiança i generar espais segurs. Educar, va recordar, és també una manera de construir societat.

David Bueno, neuroeducador

"Els adolescents necessiten límits com a punts de referència, però n'han de poder trencar alguns." A partir d'aquesta premissa, David Bueno va explicar com els canvis cerebrals propis de l'adolescència intensifiquen les emocions, la necessitat d'experimentació i la relació amb els adults. El neuroeducador va defensar que el conflicte forma part natural del procés de creixement i va insistir en la importància de mantenir vincles estables, confiança i espais d'acompanyament que ajudin els joves a construir autonomia i criteri propi.

“Els adolescents necessiten límits com a punts de referència, però n’han de poder trencar alguns”

Sigfrid Gras, Oriol Nolis, Jaume Roures i Laura Rosel
 Com poden les televisions públiques mantenir la seva rellevància en un ecosistema dominat per les plataformes globals? Aquesta va ser una de les qüestions centrals de la conversa moderada per Laura Rosel, que va reunir Sigfrid Gras, Oriol Nolis i Jaume Roures per reflexionar sobre el futur de l'audiovisual català. Els participants van coincidir en la necessitat de reforçar la proximitat, la qualitat i la capacitat de generar continguts en català amb vocació de servei públic.

Una nova etapa, un mateix propòsit

Conversa entre Maravillas Rojo i Marta Aymerich

La presidenta sortint i la futura presidenta reivindiquen el cooperativisme, la cultura i l'educació com a motors de transformació social i es conjuren perquè Abacus segueixi sent una institució forta i de referència.

Falten pocs dies per a la celebració de l'assemblea general d'Abacus que suposarà el comiat de Maravillas Rojo, la Mavi, al capdavant de la cooperativa després de 9 anys. Una presidència que ha afrontat reptes importants, com la fusió amb SOM o la pandèmia de la COVID19. Però sobretot, un mandat que ha posat les bases per un Abacus més fort i més reconegut com a institució que incideix en la cultura i l'educació del país. I és en aquest context que es produeix el relleu al capdavant d'Abacus. Marta Aymerich, doctora en medicina i directora de l'eHealth Centre: Centre de Recerca en Salut Humana i Planetària, fa 4 anys que va entrar al consell rector i ara, animada per la mateixa Mavi, assumirà la presidència de la cooperativa.

Ens trobem amb la Marta i la Mavi a la Sala Juli Vela de l'edifici del Carrer Perú de Barcelona. Les dues tenen ganes de parlar, d'explicar-se i donar-se consells. Però sobretot es nota la voluntat que aquesta nova etapa que obre Abacus estigui plena d'encerts, com ho han estat aquests anys de la Mavi al capdavant de la cooperativa.

“Crec que l'ànima d'Abacus és precisament ser un projecte col·lectiu, amb una singularitat”

En aquests anys de presidència, la Mavi ha parlat en moltes ocasions de l'ànima d'Abacus. Mavi, ara que hi haurà una nova presidenta de la cooperativa podries explicar-nos on es troba aquesta ànima...?

MAVI. L'ànima és un intangible, no és fàcil trobar-la! Jo tenia una obsessió quan vaig entrar a Abacus: trobar el per què d'Abacus, el sentit, la raó de ser d'una organització. No tant el que fa, sinó el per què ho fa. Crec que

l'ànima d'Abacus és precisament ser un projecte col·lectiu, amb una singularitat: fer de l'educació i la cultura la base transformadora de la convivència i del progrés. Com més complex és el context, com més situacions inestables hi ha, més important és tenir clar el sentit d'allò que fem, perquè això és el que dona consistència a una organització.

MARTA. El sentit d'una institució, d'un grup humà, és el que per a mi fa que la vida sigui més interessant. Jo soc una apassionada de les persones quan actuen conjuntament. I aquí, que aquest treball de tots es fa per la cultura i per l'educació, és el sùmmum de per què creixen les societats, de per què es fan fortes i de per què és més difícil que s'hi imposin tiranies. Quan les societats són més cultes i més educades, són més justes. La il·lusió es converteix en propòsit i això és la meravella d'una ànima col·lectiva.

Creieu que aquest propòsit està prou estès en el conjunt de la cooperativa? Quins reptes queden per endavant?

MAVI. Nosaltres tenim un model d'empresa que posa les persones i l'equitat al centre de la gestió i això és força difícil. Ho fem com una empresa que comparteix la propietat, que basa el sistema de gestió en la participació i l'equitat i que ho comparteix amb el conjunt de la societat perquè hi estem arrelats. Això dona una potència enorme al projecte. És molt important mantenir i reanimar permanentment el sentit d'Abacus però també que la manera de gestionar de forma cooperativa sigui la que marqui la diferència.

MARTA. La singularitat d'Abacus és tenir socis treballadors i socis de consum treballant conjuntament, evolucionant cap a un horitzó comú. Amb els socis treballadors s'ha avançat molt però ens queda el repte d'implicar més els socis consumidors. Som tants que encara ens falta més imaginació, creativitat i ganes per poder-los fer encara més partícips d'un projecte tan potent com aquest.

Marta, tu també expliques que en aquests últims quatre anys Abacus t'ha aportat més a tu que tu a Abacus. Explica'ns-ho.

MARTA. Quan em van proposar formar part del Consell Rector vaig dir: "No sé si podré aportar prou; al cap d'un any avaluem-ho". I al cap d'un any no havia pogut aportar tant com vaig rebre. He après el funcionament d'una societat cooperativa que combina treball i consum, cosa que no m'havia imaginat. També he après la confiança que es genera al Consell Rector, on tothom és lliure d'aportar des de mons diversos. I la Mavi ha sabut recollir tots aquests sentits i fer-los avançar. He après una governança transversal, no jeràrquica, que ajuda a l'equitat.

P. Quin és el secret de l'èxit d'aquesta governança?

MAVI. Estar convençut que el model cooperatiu no és només necessari sinó

“Jo penso en una governança col·legiada, coral. Com més repartim les tasques de representació i de presa de decisions podrem arribar més lluny”

coherent. Abacus és una gran cooperativa i aquesta és la seva raó de ser: un model de governança amb consell rector, amb equitat retributiva i amb una implicació de la gent molt més enllà. Necessitem empreses cooperatives grans i amb força que mostrin que és possible un model gestionat des de l'equitat. La participació és compromís i implicació. Hem de ser una empresa sòlida, eficient i amb resultats però també amb impacte. El gran repte és persistir en el temps: innovar, renovar-se, no tenir por i tenir ambició col·lectiva per ser més grans i més útils.

MARTA. Jo penso en una governança col·legiada, coral. Com més repartim les tasques de representació i de presa de decisions podrem arribar més lluny. Necessitem que aquesta manera d'entendre la cultura i l'educació, que és inclusiva, de 0 a 100 anys, impacti a la societat. Si sumem les habilitats de cadascú podem assolir fites molt més altes.

Una altra cosa que tu destagues, Marta, és aquesta vinculació entre una cooperativa que crea continguts de qualitat i la formació. Com ho definiries?

MARTA. És molt important, això. Mira, quan llegeixes un llibre o un article que et fa veure les coses de manera diferent, vol dir que t'ha format. Si has creat aquell contingut amb idees d'equitat i d'inclusió, d'aquí a la formació

hi ha una solució de continuïtat. Aprendre dels millors és formar-se. Necessitem formar persones en el cooperativisme i en una idea extensa de cultura i educació perquè acabin sent directors generals de les seves pròpies vides. Crear continguts és la base per formar-se.

Dèieu abans que Abacus ha d'aspirar a ser una empresa gran. Com és coherent aquest pròposit amb la voluntat de ser fidels al llegat fundacional?

MAVI. Com créixer i a la vegada mantenir el propòsit és absolutament possible però s'ha d'explicar. Una dificultat de ser grans quan ets una cooperativa és que no s'entengui que segueixes sent cooperativa. Avui encara hi ha qui pensa que Abacus és una cadena de botigues. Clar que volem ser grans perquè els nostres competidors són les grans empreses tecnològiques. Aquest equilibri entre avançar com a empresa

i avançar en l'impacte institucional i social és imprescindible. Voler impactar socialment però sense un model fort d'empresa no funciona i l'empresa sense impacte tampoc.

De fet, una qüestió que també s'ha treballat els darrers anys sota la teva presidència ha estat aquesta voluntat de recuperar o si més no de posar més èmfasi, en allò que va significar des del seu naixement una cooperativa al servei de l'educació, de les escoles i de les famílies. En quin punt som? Quins deures li deixes a la Marta?

MAVI. Jo crec que estem recuperant i de fet estem incorporant noves propostes. Evidentment, el món de la cultura i l'educació han canviat molt i el context respecte als anys 60 és molt diferent. Però la pregunta que sempre ens fem és com ho farien ara els que van començar. Segurament ho farien diferent però n'estic convençuda que mantindrien aquest model d'empresa cooperativa, col·lectiva, amb propietat compartida i gestió participativa, al servei de l'educació i la cultura. Jo crec que hem avançat, però ens queda molt camí per fer. No perquè el que fem estigui bé o malament sinó perquè la societat

avança d'una manera complexa i ràpida. Per tant, hem de veure com aconseguim aquest equilibri entre que l'empresa se sostingui econòmicament, sigui sòlida i, alhora, tingui impacte. I això exigeix també sortir de parlar sempre als llocs de sempre.

Impacte vol dir sortir del cercle més proper i anar allà on potser no ens coneixen tant, però on val la pena que ens coneguin?

MAVI. Exacte. Un repte molt important és donar-nos a conèixer en llocs que no siguin els de sempre. Quan hem anat a parlar d'Abacus al Cercle d'Economia, a Pimec o en espais on no ens coneixien, això fa que la gent ens identifiqui millor. Hem de sortir del cercle estricte de persones que ja ens coneixen i ens estimen perquè tenim la vocació d'anar més enllà i que molta més gent vulgui acompanyar-nos.

“El canvi és llarg però per sort Abacus té llarga vida. Això vol dir que la cooperativa seguirà avançant, innovant i replantejant-se el que deien els fundadors”

Marta, com valores aquest rol d'Abacus en la societat?

MARTA. El canvi és llarg però per sort Abacus té llarga vida. Això vol dir que la cooperativa seguirà avançant, innovant i replantejant-se el que deien els fundadors. Hem de ser sensibles als canvis i acompanyant tothom que calgui: mestres, professors, persones que es formen, famílies que ajuden a educar i també tota la gent de la cultura. Abacus és aquí per acompanyar i estar sempre al servei de les persones. I aquest és un camí llarg. Conèixer l'abast de l'impacte de tot el que fem no és una tasca senzilla. Però al final, el que busquem és actuar, ser útils a la gent i a la societat i contribuir a que hi hagi millors persones.

I també que Abacus segueixi sent un espai de trobada.

MARTA. Sí. Cada vegada que Abacus és percebuda com una institució referent, no l'única ni la millor, però sí un bon referent en cultura, educació i cooperativisme, anem pel bon camí. El nostre repte és aquest: ser un espai de trobada i tenir la capacitat d'acollir tothom que tingui un objectiu a favor de la cultura, l'educació i el cooperativisme. Si ets un referent, ets reconegut com un espai en què pots aportar idees, maneres de fer i possibilitats d'engegar projectes que arribin a molta gent.

En aquest canvi de presidència, totes dues heu parlat d'una nova etapa i alhora de continuïtat. Com es fan compatibles aquestes dues idees?

MAVI. Quan jo vaig assumir la presidència, també vaig viure un moment com aquest de la mà d'en Miquel Cabré, que em va acompanyar en tot moment. A mi m'agrada aquesta idea d'obrir una nova etapa perquè vol dir que continues, que tens noves propostes i ganes de seguir endavant i de renovar-te. No es tracta de tancar res sinó d'una continuïtat renovada. És mantenir el llegat però no només l'inicial sinó el de tot el que ha passat al llarg de 58 anys i el que volem que passi. Obrir una nova etapa és pensar des del present que

voldrem el futur que estem construint. Això és ambició col·lectiva, és audàcia, però també rigor. I sobretot vol dir que seguim amb aires nous perquè la vida necessita aires nous.

Marta, això vol dir continuïtat però alhora afrontar nous reptes?

MARTA. Sí, exactament. El Consell Rector no es renova al 100%; només una part. Surten unes persones i això inclou figures tan importants com la Mavi. Però no hi ha trencament i això és bonic i alhora un repte. Hem estat parlant tota l'estona de rigor i d'estimació, d'exigència i de confiança. O sigui que estem plens de dinamisme en aquest sentit: nova etapa i continuïtat.

I, per acabar, què li diries a la nova presidenta d'Abacus?

MAVI. Li diria sobretot que posi tota la passió en mantenir viu el llegat cooperatiu i el que els fundadors ens van transmetre. Si el manté viu, segur que afiançarà la governança, enfortirà el model d'empresa cooperativa i l'impacte social. El llegat és per persistir en el temps. I això és el més important.

I què li demanes, tu, a la Mavi?

MARTA. Que no te'n vagis del tot [riuen totes dues i s'agafen de les mans]. N'hem parlat en algun moment, i tu deies: "Ara estaré uns mesos que em dedicaré a caminar, a voltar", però després necessito que hi siguis per poder compartir moltes més coses quan jo ja n'hagi après moltes altres. I que puguem trobar espais com aquest on em puguís anar donant consells com els que m'has donat avui i d'altres que segur que encara no m'has dit.

MAVI. Vosaltres sabeu que podeu comptar amb mi perquè jo compto amb vosaltres.

Memòria anual d'Abacus 2025

Coordinació editorial: Isaac López

Disseny i maquetació: Mónica Villar

Fotografia de portada: Roser Gamonal

Fotografies interiors: Roser Gamonal, Ardila, Dani Codina, Miquel Monfort, Contemporània, Iván Giménez, Sergi Alcaraz, Carlos Baglietto, Núria Gebellí, Beth Magre, Isaac López i Abacus Idea

Vídeos: Pòrtland i Aleix López

Aquesta memòria ha estat possible gràcies a: Olga Hernández, Muntsa Turón, Marc Extraña, Francisca Araújo, Elisenda Freixas, Eva Parro, Amaya Saura, Gemma Morante, Ferran Caldés, Eva Puigví, Marta Serra, Cristina Guerrero, Laura Hortal, Joan Dosrius, Eva Torres, Clàudia Alpeñés, Bea González, José Ramón Díaz, Fàtima Hamdach, Esmeralda Solé, Mònica Pascual, Nil Solà, Albert Bernat, Xavier Montserrat, Aina Puigcerver, Imma Laguna, Pere Romanillos, Claudia Lopera, Marcel Mauri, Natàlia Sànchez i Isaac López

Impresa al juny del 2026 a Barcelona

abacus.cat

Amb el suport de:

Si us plau, ara indiqui'ns com
vol obtenir el **3,5 %** anual:

☐ **Opció 1** Especulació immobiliària
Pressió sobre béns bàsics
Concentració de riquesa
Comerç extractivista

☐ **Opció 2** Cultura
Educació
Cooperativisme
Llengua

Invertir en Abacus és decidir que els teus estalvis tinguin un doble impacte: cap a tu i cap a la societat. Els teus diners aquí es transformen en llibreries obertes, projectes culturals, educatius i cooperativistes, en lloc de desaparèixer dins d'un fons d'inversió qualsevol. Amb Abacus Més patrimonialitzem la cooperativa, comprem els espais on som i enfortim una estructura que fa més de mig segle que retorna valor al país.

Aquí t'expliquem com
obtindràs el 3,5 % anual:

Abacus ●●●
és més!